

צוואת השבטים

שנים-עשר בני יעקב
נוסח מתוקן ומפוסק לפסוקים

- צוואת ראובן - עמ' 2
- צוואת שמעון - עמ' 6
- צוואת לוי - עמ' 9
- צוואת יהודה - עמ' 16
- צוואת יששכר - עמ' 24
- צוואת זבולון - עמ' 27
- צוואת דן - עמ' 31
- צוואת נפתלי - עמ' 34
- צוואת גד - עמ' 38
- צוואת אשר - עמ' 41
- צוואת יוסף - עמ' 44
- צוואת בנימין - עמ' 51

**גודר
פרץ**

לימודי תנ"ך ומגילות המקדש ממדבר יהודה

צוואת ראובן

א

(א) העתקת צוואת ראובן אשר ציוה לבניו לפני מותו, בשנת מאה ועשרים וחמש לחייו. (ב) ויהי מקץ שנתיים ימים אחרי מות יוסף כאשר חלה ראובן ויבואו בניו ובני בניו לראותו. (ג) ויאמר אליהם בני הנה אנכי מת והלכתי בדרך אבותי. (ד) ויהי כאשר ראה שם את יהודה ואת גד ואת אשר אחיו ויאמר אליהם חזקוני ואשב ואומר לאחי ולבני את אשר צפנתי בלבי כי הנה אמותה הפעם. (ה) ויתחזק וישב וישק להם ויאמר אליהם שמעוני אחי ובני והאזינו אל ראובן אביכם את אשר אצוה לכם. (ו) הנה העידותי בכם היום את אלהי השמים אשר לא תלכו בפשע נעורים ובזנונים אשר במ נכשלתי אנכי ואחלל יצועי יעקב אבי. (ז) ואגידה לכם כי מכה גדולה הכה אותי ה' על ירכי שבעה חדשים ולולא יעקב אבי התפלל בעדי אל ה' כי אז חפץ ה' להמיתני. (ח) כבן עשרים שנה הייתי כאשר עשיתי את הרע בעיני ה' ושבעה חדשים חליתי עד מוות ואחרי כן נחמתי ועיניתי נפשי שבע שנים לפני ה'. (ט) יין ושכר לא שתיתי ובשר לא בא אל פי וכל מאכל תאוה לא אכלתי ואתאבל על עיוני כי גדול הוא אשר לא נעשה כזאת בישראל.

(י) ועתה שמעו אלי בני את אשר ראיתי על דבר שבעת רוחות התוהו באבליכי שבעה רוחות ניתנו נגד האדם והם ראש כל מעשה נערוֹת ושבעה רוחות אחרים ניתנו לו כאשר נוצר ובהם יהי כל מעשה האדם. (יא) הראשון הוא רוח החיים אשר בו יוסד קיום האדם השני הוא רוח הראיה אשר בו תיוצר התאוה. (יב) השלישי הוא רוח השמיעה אשר איתו תבוא חכמה הרביעי הוא רוח הריח ואיתו ניתנו הטעם ושאיפת האויר והנשימה. (יג) החמישי הוא רוח הדיבור ואיתו תבוא תבונה. (יד) הששי הוא רוח הטעם ועל ידו תהיה אכילת כל מאכל ומשקה ועל ידו יווצר הכח כי במאכלים יסוד הכח. (טו) הרוח השביעי הוא רוח ההולדה והמשגל ועל ידו יבוא החטא בתאוות החשק ועל כן אחרון הוא במערכת הבריאה וראשון

לנער כי מלא הוא כסילות ואת הנער יוביל כעירור אל בור וכבהמה אל שחת. (יו)
ואחרי כל אלה עוד רוח השינה אשר בו יהיה קיום התולדה ודמות המוות.

(יז) ובכל הרוחות האלה מתערבים רוחות תעתועים. (יח) לראש יכון רוח הזנות
בטבעו ובחושיו הרוח השני הוא רוח הרעב בבטן אשר לא תשבע. (יט) השלישי
הוא רוח הריב בכבד ובמרה הרביעי הוא רוח החנופה ואחיזת העינים למען ישא
חן בהכנעו לפני איש. (כ) החמישי הוא רוח גבוהה למען יתפאר ויתגאה הששי
הוא רוח השקר בשנאה וקנאה לבדות אמרים ולהסתיר אמרים ממשפחה ומרעים.
(כא) השביעי הוא רוח הרשע ואיתו גנבות וגזלות למען ימלא תאוות נפשו כי
הרשע יתחבר בערמה עם כל הרוחות האלה. (כב) ועם כל אלה יתחבר רוח השינה
והוא רוח עיועים והזיה. (כג) וכך יאסוף כל נער כי תחשך דעתו מהאמת ולא יבין
בחוקות ה' ולא ישמע למוסר אבותיו כאשר סבלתי גם אני בנעורי.

ב

(א) ועתה בני אהבו אמת והיא תנצורכם שמעו אל דברי ראובן אביכם. (ב) אל
תפנו אל פני אשה ואל תתחברו עם אשת איש ואל תתערבו בעסקי נשים כי לולא
ראיתי את בלהה רוחצת במקום סתר כי עתה לא נכשלתי בחטא הגדול הזה. (ג)
כי כאשר נתפשו עיני בראותי את ערית האשה לא נתנה שינה לי עד אשר עשיתי
את התועבה הזאת. (ד) ויהי כאשר הלך יעקב אבי אל יצחק אביו בעת היותנו
במגדל עדר על יד אפרת בבית לחם ותהי בלהה שכורה ותשכב ערומה בחדרה
ואני בבואי וארא את ערותה ואעש את הנבלה. (ה) ומלאך אלהים הודיע מיד לאבי
על דבר פשעי ויבוא ויתאבל עלי ובה לא נגע עוד. (ו) ועל כן אל תפנו בני אל יופי
הנשים ואל תפנו לבכם אל מעשיהן. (ז) והתהלכו בתם לבב ביראת ה' ובמעשים
טובים ובתורה ותהיו עמלים על יד עדריכם עד אשר יתן ה' לכם אשה אשר ירצה
הוא בה למען לא תעונו כאשר עונית אנכי. (ח) כי עד מות אבי לא היה לי עוז
להביט בפניו או לדבר עם איש מאחי מחרפה וגם עד עתה לבי יכני על פשעי. (ט)
ואבי עוד הרבה לעודדני ויתפלל אל ה' בעדי למען יסור מעלי חרון אפו ולמן העת

ההיא ועד היום נשמרתי ולא חטאתי. (י) ועל כן בני הנני אומר לכם שמרו את כל אשר אצווה אתכם ולא תחטאו כי חטא הזנות ישחית הנפש כי ירחיקה מעם ה' ויקרב אותה אל האלילים. (יא) ותוליד שולל את הדעת ואת התבונה ותצעיד נערים בלא עיתם שאולה כי רבים חללים הפילה הזנות. (יב) כי אם זקן יהיה האיש או רם היחש אם עשיר ואם דל תעט עליו חרפה לפני בני אדם ושחוק יהי וכבליעל.

(יג) הלא שמעתם על דבר יוסף כי נשמר מאשה ואת מחשבותיו טיהר מכל זנות וימצא חן בעיני אלהים ואנשים. (יד) כי רבות עשתה לו המצרית ותקרא למכשפים וסמי אהבה נתנה לו ולא הראה יצר לבו כל תאוה רעה ועל כן הצילו ה' אלהי אבותינו מכל מוות וחורש רע. (טו) כי אם לא תמשול הזנות בדעתנו לא יוכל בליעל למשול בנו. (יו) כי רעות הן הנשים בני ובאשר אין להן אומץ וכח כגבר תעשינה בערמה בתוארן למען משוך אותו אליהן וכאשר לא תוכלנה להתעות בתוארן תכבושנה אותו בנכליהן. (יז) כי רוח הזנות תמשול בנשים יותר מאשר בגברים ובלבבן תתנכלנה לאנשים ובעדיהן תולכנה אותם שולל ובשיקור עין תעכסנה ובמעשיהן אלה תולכנה אותם בשבי. (יח) כי לא תוכל האשה לשלוט בגבר לעיני כל ותעש את הנבלה במעשי זנוניה.

(יט) ועל כן בני נוסו מפני הזנות וצוו נשיכם ובנותיכם אשר לא תיטבנה את ראשן ואת פניהן להוליד שולל את הדעת כי כל אשה העושה את המזימות האלה תתעתד לעונש עולם. (כ) וצוו אותן אשר לא תתחברנה עם הגברים למען תטהרנה גם הן בליבן כי בהתחברן עמם תמיד אם גם לא תחטאנה יהיה לדראון לבליעל ולחרפת עולמים. (כא) מחלה אנושה להן ולנו כי לא תבונה לזנות ולא חכמה בה וכל קנאה תשכון בתוך תאוותה. (כב) כי ככה התעו הנשים ביופיין גם את הנפילים לפני המבול כי אלה בראותם אותן תמיד ויתאוו להן תאוה וידבקו בהן. (כג) ויעשו בנפשם את המעשה הרע וישנו את דמותם לדמות אנשים ויופיעו לפניהן כבוא אליהן בעליהן. (כד) והנשים בחמדן את חזותם ותלדנה את בני הענק הנפילים כי נראו להן כמו ראשם מגיע השמימה. (כה) על כן השמרו מן הזנות ואם תחפצו להטהר בלבבכם שמרו גם את חושיכם מן הנשים.

(א) ואשביעכם באלהי השמים לעשות אמת איש את קרובו ולהתהלך באהבה איש את אחיו. (ב) וקרבו אל לוי בענוות לבבכם למען תקבלו ברכה מפיו כי הוא יברך את ישראל ואת יהודה כי בו בחר ה' לכהן על פני כל העם. (ג) כי ללוי נתן אלהים את הכהונה וליהודה המלוכה איתו ולי ולדן וליוסף להיות נשיאים. (ד) ועל כן הנני מצוכם לשמוע אל לוי כי הוא ידע את חוקת ה' והוא יחרוץ משפט ויקריב קרבן ויכפר בעד כל ישראל עד קץ העתים. (ה) השתחוו לזרעו כי למענכם ימות במלחמות אשר תראו ואשר לא תראו ובתוכם יהי מלך עולם. (ו) והנני אומר לכם עוד כי תתחרו בבני לוי ותבקשו להתנשא עליהם ולא תוכלו כי אלהים יקום את נקמתם ואתם תמותו מות מרעים.

(ז) וימת ראובן אחרי אשר ציוה לבניו את הדברים האלה. (ח) וישימוהו בארון עד העלותם אותו ממצרים ויקברוהו בחברון במערת המכפלה במקום קבורת אביו.

צוואת שמעון

א

(א) ויהי כאשר חלה שמעון ויבואו בניו לראותו ויתחזק וישב וישק להם ויאמר שמעו בני אל שמעון אביכם ואגידה לכם את אשר בלבבי. (ב) אנכי נולדתי ליעקב בן שני לאבי ולאחא אמי קראה את שמי שמעון כי שמע אלהים את תפילתה. (ג) וחזק מאד הייתי ולא יראתי לעשות דבר ולא פחדתי מכל מפעל כי קשה היה לבי וכבד לבלי חת וקרביי לבלי רחמים. (ד) כי הגבורה ניתנה מאת אל עליון לבני איש בנפשם ובבשרם. (ה) כי בעת נעורי הרביתי לקנא ביוסף כי אהבו אבי מכל בניו ואקשה את לבי להרגו כי שר החטא ורוח הקנאה עיורו את תבונתי לבלתי התהלך אתו כאח ולבלתי חשוך גם את יעקב אבי מצער. (ו) ואלהיו ואלהי אבותינו שלח את מלאכו ויצילהו מידי כי כאשר הלכתי אנכי שכמה להביא משחה לעדרים וראובן דותינה מקום היו צרכינו וכל אוצרנו נמכר יוסף לישמעאלים. (ז) וראובן בשמעו זאת התאבל כי בקש להשיבו אל אביו ואנכי בשמעי כאלה ואקצוף על יהודה מאד כי עזבו חי ואחי קוצף עליו חמישה חדשים. (ח) ויאסרני ה' וימנע ממני את חוזק ידי ותיבש יד ימיני שבעת ימים ואדע בני כי באה לי זאת בגלל יוסף. (ט) ואנחם ואבך ואתפלל אל ה' כי תשוב ידי לאיתנה וארחק מכל קנאה כי ידעתי כי מעשה רע זמותי לפני ה' ולפני יעקב אבי על דבר יוסף אחי בקנאי בו. (י) ואבי שאלני על נפשי כי ראה כי הלכתי קודר ואומר לו כי עוניתי בכבדי כי אנכי הרביתי להתאבל מכולם יען כי אני אשמתי במכירת יוסף. (יא) ויהי כאשר באנו מצרימה ויאסור אותי כמרגל ואדע כי בצדק עוניתי ולא נעצבתי. (יב) ויוסף היה איש טוב רחום וחנון ורוח ה' הייתה בו ולא שמר לי עברתו ויאהבני יחד עם אחי. (יג) כל הימים האלה לא הכלימני על המעשה הזה ויאהב אותנו כנפשו ויכבדנו על בניו ויתן לנו עושר ומקנה ותבואות לרוב. (יד) וגם אתם בני אהבו איש את אחיו בלב טוב ותסור מכם כל רוח תגרה כי היא תרגיז נפש ותשחית בשר וריב תביא ותרתח את הדם ותוליך שולל דעת איש ותביא בלהה לנפש ורעדה לגו. (טו) כי גם בשנתו

קנאה רעה תתעהו ותאכלהו וברוחות רעות תרעיש את נפשו ותבהיל את בשרו וברעש תידד שנה מנפשו וכרוח רע ומרעיל יראה האיש לבני האדם. (יז) ולכן היה יוסף יפה תאר וטוב רואי כי כל רע לא היה בו. (יח) ועתה בני היטיבו את לבבכם לפני ה' וישרו את דרככם בפני אנשים ותמצאו חן בעיני אלהים ואדם. (יח) והשמרו נא גם אתם בני מכל קנאה ותחרות והתהלכו בתם לבב למען יתן ה' גם לכם חן וחסד וברכה על ראשיכם כאשר ראיתם ביוסף.

ב

(א) ועתה בני שמעו לי והשמרו מרוח עוועים ומן הקנאה כי הקנאה תמשול ברוח האדם ולא תתנהו לאכול ולשתות ולעשות טוב. (ב) כי בכל מקום תסיתהו להרוג את אשר יקנא בו וכל עוד האיש אשר יקנא יפרח יבול המקנא בו. (ג) ועל כן שנתים עיניתי נפשי בצום ואדע כי יגאל האיש מקנאה ביראת אלהים. (ד) כי כל אשר ינוס אל ה' תרחק ממנו הרוח הרעה ודעתו עליו תקל והוא גם את אשר קנא בו ירחם ויסלח לאויביו וככה יסור מקנאה. (ה) השמרו גם מן הזנות כי הזנות היא אם כל רע בהרחיקה מאת ה' ובהקריבה לבליעל. (ו) ואנכי ראיתי בכתבי ספר חנוך כי בניכם ישחתו בזנות ויצרו לבני לוי בחרב ולא יוכלו לעמוד בפני לוי כי ילחם את מלחמות ה' ויכניע את צבאכם. (ז) ומתי מספר תהיו ותיחלקו בלוי וביהודה ולא יהיה מכם איש למלוכה כאשר נבא גם אבינו בברכותיו. (ח) ראו הגדתי לכם הכל למען אהיה נקי מחטאתכם. (ט) ואם תסירו מכם תגרה וכל קשי לבב כשושנה יפרחו עצמותי בישראל וכחבצלת בשדי ביהודה ויהי ריחי כריח הלבנון ותימלא ממני הארץ קדושים לעולמי עולמים וענפיהם למרחוק ישתרעו. (י) ואז ישמד כל זרע כנען ולא תהיה שארית לעמלק ונשמדו כל בני כתים וכל בני חת יכרתו ואז תכחד ארץ בני חם וכל עמה ישמד ואז תשקוט הארץ מרגזה וכל אשר תחת השמים ישקוט ממלחמה. (יא) ואז יכבד שם ישראל כי ה' אלהים יופיע עלי אדמות ואז ינתנו כל רוחות התהו למרמס ובני האדם ימשלו ברוחות הרעות. (יא) ואז אקום גם אנכי בשמחה ואהלל אל עליון על נפלאותיו.

(א) ועתה בני שמעו אל לוי ואל יהודה ואל תתקוממו לשני השבטים האלה כי מהם תקום לכם ישועת אלהים. (ב) כי יקים ה' לכם מלוי כהן גדול ומיהודה מלך והוא יושיע את כל הגוים ואת ישראל ועל כן הנני מצוכם זאת אשר תצוו גם אתם את בניכם למען ישמרו זאת לדורותם.

(ג) ויהי כאשר חדל שמעון לצוות את בניו וישכב עם אבותיו והוא בן מאה ועשרים שנה. (ד) וישימו אותו בארון עץ למען העלות את עצמותיו חברונה ויעלו את עצמותיו חרש במלחמת מצרים. (ה) ויבכו בני שמעון את אביהם ויהיו במצרים עד יום צאתם ממצרים ביד משה.

צוואת לוי

א

(א) בריא ושלם היה לוי כאשר קרא להם כי נגלה לו אשר ימות. (ב) ויהי כאשר נקבצו אליו ויאמר אליהם. (ג) אני לוי נולדתי בחרן ואבוא עם אבי שכמה ואנכי נער כבן פחות מעשרים שנה כאשר נקמתי מחמור יחד עם שמעון את נקמת דינה אחותנו.

(ד) וכאשר רעיתי באבל מחולה ותבוא עלי רוח דעת אלהים וארא את כל האנשים המשחיתים את דרכם וכי חומות בנתה לה חטאת ועל המגדלים ישב רשע. (ה) ואתעצב על משפחות בני האדם ואתפלל אל ה' למען יושיעני. (ו) והנה נפלה עלי תרדמה וארא הר גבוה ואני בתוכו והנה נפתחו השמים ומלאך ה' דיבר אלי ויאמר לוי לוי בוא. (ז) ואבוא אל תוך הרקיע הראשון וארא מים רבים תלויים וארא רקיע שני והוא מאיר ונוצץ הרבה מן הראשון וכי נגה לבלי חוק בו. (ח) ואמר אל המלאך למה הוא כן ויאמר המלאך אל תתמה על אלה כי תראה עוד שמים אחרים בהירים מאלה אשר אין ערוך להם. (ט) וכאשר תבוא שמה תעמוד ליד ה' ותשרת לפניו ואת תעלומותיו תגלה לבני איש ותבשר על אשר יבוא לגאול את ישראל. (י) מחלק ה' יהיו חייך והוא לבדו יהי לך שדה וכרם ותבואת הארץ וזהב וכסף. (יא) ואל עליון שמע תפילתך להבדיל אותך מרשע ולהיותך לו לבן לעבדו ולשרת לפניו. (יב) באור הדעת תאיר על יעקב וכשמש תהיה לכל זרע ישראל וברכה תנתן עליך ועל כל זרעך עד אשר ישקיף ה' על כל העמים ברחמיו עד עולם. (יג) ועל כן תנתן לך עצה ודעת למען תודיע על כל לבניך.

(יד) ועתה שמע על אודות השמים אשר הוראית ועל אלה אשר כהים מתחתם כי ראו את כל מעשי רשע בני האדם. (טו) וברקיע השני כל הרוחות המועדים לנקמת בני האדם וכל כוחות הצבא הערוכים ליום הדין לנקום את נקמתם ברוחות התהו ובבליעל ועליו אש ושלג וקרח אשר הוכנו ליום דין למשפט ה' וצדקו. (יו) ואחרי

השמים האלה כל המלאכים הגדולים המשרתים והמכפרים לפני ה' על כל שגגות הצדיקים והמה יביאו לה' ריח ניחוח למנחה וקרבן ללא דם. (יז) ולמעלה מהם המלאכים המביאים את התשובות אל מלאכי פני ה' ואחרי אלה כסאות ושלטונות ובהם תינשא תמיד שירה לה'. (יח) ובעליון על כל תשכון התפארת הגדולה למעלה מכל קודש. (יט) וכאשר ישקיף ה' עלינו נחרד כלנו והשמים והארץ ותהום ירעדו מפני גאוננו ובני האדם לא יבינו זאת ויחטאו ויכעיסו אל עליון. (כ) ואתה דע לך כי יעשה ה' משפט בבני האדם. (כא) כאשר יבקעו הסלעים ותחשך השמש ויחרבו המים ותכהה האש וכל היקום יחומם וכל הרוחות הלא נראות ימקו ושאל תשלול שלל. (כב) בהופיע עליון בני אדם לא יאמינו בכך וברשעתם יתחזקו ועל כן בשפטים ישפטו.

(כג) ואחרי כן פתח לי המלאך את שערי השמים ואראה את קדוש עליון יושב על כסא. (כד) ויאמר אלי לוי לך נתתי את ברכות הכהונה עד אבוא ואשכון בתוך ישראל. (כה) אחרי כן הורידני המלאך ארצה ויתן לי מגן וחרב ויאמר אלי נקמתך בשכם על דבר דינה אחותך ואנכי אהיה עמך כי ה' שלחני. (כו) ואומר אליו אנא הודיעני את שמך למען אקראך ביום צרה ויאמר אנכי המלאך העומד על ישראל למען לא ישמידום. (כז) אחרי הדברים האלה הקיצותי ואברך אל עליון ואשמור את הדברים האלה בלבי.

ב

(א) ויהי כאשר באתי אל אבי ואמצא שריון נחושת ועל כן נקרא שם ההר שריון והוא ליד גִבְלֵי לִימִין אֶבְלָה. (ב) אחרי כן נועצתי באבי ובראובן אחי למען יאמרו לבני חמור אשר ימולו כי קנאתי על דבר הנבלה אשר עשו עם אחותי. (ג) ואשמיד בעת ההיא את בני חמור ככתוב בספר השמים ואהרוג ראשונה את שכם ושמעון הרג את חמור ואחרי כן באו אחי ויכו את העיר לפי חרב. (ד) וישמע זאת אבי ויקצוף ויתעצב כי נמולו ויומתו ובברכותיו לא זכרנו לטוב כי חטאנו אשר עשינו זאת ולא מרוחו וגם הוא חלה ביום ההוא. (ה) ואנכי ידעתי כי מחשבת ה' היתה

לרעה על שכם כי ביקשו לעשות גם עם שרה ועם רבקה כאשר עשו עם דינה אחותנו וה' עצר בעדם. (ו) וירדפו את אברהם אבינו כי גר היה ויענו את עדרי בהמותיו בהיותן הרות וליובל יליד ביתו הציקו מאד. (ז) וככה עשו עם כל הגרים ויגזלו בחזקה את נשיהן וידיחון ותבוא עליהם חמת ה' להשמידם. (ח) ואומר ליעקב אבי בך יבוס ה' את הכנענים ויתן את ארצם לך ולזרעך אחריו. (ט) מהיום תקרא שכם עיר הכסילים כי כאשר ילעג איש לפותה כן לעגנו להם כי נבלה עשו בישראל ויענו את דינה אחותנו.

(י) וניסע ונבוא בית אל וארא שם חזון כבראשונה שבעים יום אחרי אשר ישבנו שם. (יא) וארא שם שבעה אנשים ובגדיהם לבנים. (יב) ויאמרו אלי קומה ולבשת את מעיל הכהונה ואת נזר הצדק ואת חושן הדעת ואת בגד האמת ואת ציץ האמונה ואת מגבעת היושר ואת אפוד הנבואה. (יג) וישאו כולם את הבגדים ויאמרו אלי מעתה היה כהן לה' אתה וזרעך. (יד) וימשחני הראשון בשמן הקודש וירחצני השני במים טהורים וילבישני השלישי מעיל קודש ותפארת וילבישני הרביעי לבוש בוץ כעין האפוד. (טו) ויתן לי החמישי ענף עץ זית שמן וישם עלי הששי הניח נזר כהונה על ראשי והשביעי מילא את ידי קטורת לכהן לפני ה' אלהים. (טז) ויאמרו אלי את אשר יבוא לוי לשלושה ראשים יפרד זרעך לאות תפארת ה'. (יז) החלק הראשון גדול יהיה ולמעלה ממנו לא יהיה אחר והשני לכהונה יהי והשלישי שם חדש יקרא לו ומהם יהיו כהנים ושופטים וסופרים ועל פיהם ישמר הקודש.

ג

(א) ויהי כאשר הקיצותי ואבין כי דמה החלום הזה אל החלום הראשון ואסתיר גם זאת בלבי ולא הגדתי לאיש עלי אדמות. (ב) וכעבור שני ימים ואבוא אנכי ויהודה עם יעקב אבינו אל יצחק אבי אבינו ויברכני אבי אבי על החלומות אשר ראיתי וימאן ללכת אתנו אל בית אל. (ג) ויהי כאשר באנו בית אל ויחלום יעקב אבי חלום על אודותי כי אהיה להם לכהן לפני האלהים ויקום בבוקר השכם ויעשר על ידי הכל לה'.

(ד) וכך באנו חבונה לגור שם ויקראני אבי יצחק תמיד להזכירני את חוקת ה' כאשר גם הורני המלאך. (ה) וילמדני את משפט הכהונה הקרבנות העולות השלמים והבכורים ויורני יום יום ויעש איתי הכל לפני ה'. (ו) ויאמר אלי השמר מרוח הזנות כי היא תשריש ותטמא את זרעך הקדוש ולכן קח לך בנעוריך אשה בתולה אשר אין בה מום ולא חללה ולא משבט הגוים. (ז) ולפני בואך אל הקודש תרחץ ובהקריבך קרבן תרחץ וככלותך להקריב תשוב תרחץ. (ח) ושנים עשר עצים אשר העלים עליהם תביא לפני ה' כאשר הורני אברהם אבי. (ט) ומכל החי הטהור ומכל העוף תקריב קרבן לה' ומכל ביכוריך ומן היין תקריב ראשיתם קרבן לה' ואת כל קרבנך במלח תמלח.

(י) ואקח לי אשה ואני בן שמונה ועשרים שנה ושמה מלכה ותהר ותלד בן ואקרא שמו גרשום כי גרים היינו בארצנו ואדע כי הוא לא יהיה במערכה הראשונה. (יא) ובשנת חמש ושלושים לחיי נולד קהת לעת עלות השמש וארא בחלומי והנה הוא עומד במעלה בתוך כל הקהל על כן קראתי שמו קהת כי הוא ראשית התפארת והקהילה. (יב) ותלד לי בן שלישי את מררי בשנת ארבעים לחיי ויהי בהקשות אמו בלדתה ואקרא שמו מררי לאמר מרתי כי גם הוא נטה למות. (יג) ויוכבד נולדה במצרים בשנת הששים ושלוש לחיי כי נכבדתי אז מאד בין אחי.

(יד) ויקח גרשם אשה ותלד לו את לבני ואת שמעי ובני קהת עמרם ויצהר וחברון ועוזיאל ובני מררי מחלי ומושי. (טו) ובארבע ותשעים שנה לחיי לקח לו עמרם את יוכבד בתי לאשה כי ביום אחד נולדו הוא ובתי. (יו) בן שמונה שנים הייתי כאשר באנו ארצה כנען ובן שמונה עשרה שנה כאשר הרגתי את שכם ובן תשע עשרה שנה הייתי כהן לה' ובן שמונה ועשרים שנה לקחתי אשה ובן שמונה וארבעים שנה הייתי כאשר באתי מצרימה. (יז) ויוסף מת בשנת מאה ושמונה עשרה לחיי והנה אתם בני דור שלישי.

(א) ועתה בני הנני מצווה אתכם יראו את ה' אלהיכם בכל לבבכם והתהלכו בתום לבבכם בכל מצוותו. (ב) ולמדו גם אתם את בניכם לקרוא למען תהיה להם דעת בכל חיהם ויהגו תמיד בתורת ה'. (ג) כי כל אשר ידע את תורת ה' יכובד ולא יהי זר בכל אשר ילך ורעים רבים יקנה ויתאוו אנשים רבים לעבדו ולשמוע תורה מפיהו. (ד) ועל כן בני עשו צדקה עלי אדמות ותאצרו בשמים וזרעו טוב בנפשותיכם ותמצאוהו בחייכם ואם רע תזרעו רוגז ועצב תקצרו. (ה) אספו דעת ביראת ה' כי אם שבי יבוא וערים וארצות תכחדנה וזהב וכסף וכל רכוש יאבדו מאת החכם לא יבזז איש את החכמה לולי עוורון הפשע וקושי החטא. (ו) כי אם ישמר איש מכל הרעות האלה אז גם בין אויביו תהי לו החכמה לתפארת ובארץ נכריה מולדת ובתוך שונאים אוהב לו ימצא. (ז) כל אשר נדבות יורה ויעשה ישב יחד עם מלכים לכסא כאשר היה יוסף אחי.

(ח) ועתה אחי ידעתי מספר חנוך כי בקץ העתים תפשעו בה' ותשאו ידכם לכל פשע ואחי יבושו בכם ותהיו ללעג לכל הגוים. (ט) בני טהורים תהיו כשמים על הארץ ואתם אשר כאור הנכם כשמש וכירח תהיו. (י) כי מה יעשו כל הגוים אם בחושך תלכו בפשעיכם ותבאנה קללות על שבטכם והאור הניתן בתורה להאיר לכם ולכל איש אותו תחפצו לכבות ותורו את המצוות נגד חוקי אלהים. (יא) את קרבנות ה' תגזולו ומחלקיו תגנבו כל מבחר ובשאת נפש עם הזונות תאכלו ובבצע כסף את מצוות ה' תורו. (יב) ונשי איש תטמאו ועם זונות ומנאפות תתחברו ואת בנות הגוים לנשים תקחו והיה משכבכם בהן כסדום וכעמורה. (יג) ואתם בכהונתכם תרהבו ותתנשאו על בני איש וגם נגד מצוות אלהים תתרומו כי גם את הקדשים בלעג ובקלס תשקצו. (יד) ועל כן המקדש אשר בו יבחר ה' לשממה יהיה בטומאתכם ואתם שבוים תהיו בין כל הגוים ותהיו לשמצה בהם. (טו) לבושה ולכלימת עולם תהיו במשפט האלהים וכל אשר ישנאו אתכם יגילו על מפלתכם. (יו) ואם לא על ידי אברהם יצחק ויעקב אבינו תרוחמו אז לא ישאר איש מזרעכם על פני האדמה.

(א) ועתה בני שמרו את אשר אצוכם כי את אשר שמעתי מאבותי גיליתי לכם.
 (ב) והנה נקיתי מפשעיכם ומעוונכם אשר תעשו באחרית העתים כי תתעו את
 ישראל ותמיטו עליו רעות רבות מאת ה'. (ג) ואתם תפשעו בישראל עד כי לא
 תישא אתכם ירושלם מפני רשעכם ותפוצו בשבי בין הגוים ותהיו שם לחרפה
 ולא לה. (ד) כי הבית אשר בו יבחר ה' ירושלם יקרא ככתוב בספר חנוך הצדיק.

(ה) ועתה ידעתי כי שבעים שבועות תתעו ואת הכהונה תחללו ואת הקרבנות
 תטמאו ואת התורה תסירו. (ו) ואת דברי הנביאים לאין תשימו בתהפוכות רשע
 ואנשים צדיקים תרדפו ותמימים תשנאו ודברי אנשי אמת תשקצו. (ז) קדשיכם
 לשמה יהיו עד היסוד ומקום טהור לא יהיה לכם והיתם לאלה ולזרא בין הגוים עד
 אשר ישקיף ה' עליכם וירחמכם ויקבל אתכם. (ח) וכאשר שמעתם על דבר שבעים
 השבועות שמעו גם על דבר הכהונה כי בכל יובל ויובל כהונה תהיה. (ט) הראשון
 אשר ימשח ראשון לכהונה גדול יהיה וכדבר איש אל אביו אל אלהים ידבר וכהונתו
 שלמה עם ה' תהיה. (י) והשני ימשח לאשר אהב והיתה כהונתו כבוד ועל ידי כל
 יתפאר. (יא) והכהן השלישי בעצב יקובל והרביעי יעונה כי רשע לרוב יתחבר
 נגדו וכל ישראל ישנאו איש את קרובו. (יב) והחמישי בחושך יתפש וכמוהו גם
 הששי והשביעי ועל כן לשבי ולביזה יהיו וארצם וכל יקומם יכחדו. (יג) ובשבוע
 החמישי ישובו אל ארצם השוממה ויחדשו את בית ה' (יד) ובשבוע השביעי יבואו
 כהנים עובדי אלילים מנאפים אוהבי בצע אנשי גאווה עוברי חוק פושעים אשר
 נערים יטמאו ובהמה ירביעו. (טו) כי מלך יקום מיהודה וכהונה חדשה יחדש כדרך
 הגוים וחזותו יאהבו כנביא אל עליון. (יו) והיה כי יקום ה' את נקמתו מהם תחדל
 הכהונה.

(יז) ואז יקים ה' כהן חדש אשר לו יגלו כל אמרות ה' והוא יעשה משפט אמת עלי אדמות במלאת הימים ויעלה כוכבו בשמים ככוכב מלך ויאיר באור הדעת כשמש ליום והוא יתגדל בארץ. (יח) הוא יזרח כשמש על הארץ ויסיר כל חושך מתחת השמים ושלום יהיה בכל הארץ. (יט) בימיו ישמחו השמים ותגל הארץ והעננים ישישו ודעת ה' תערה על האדמה כמי הימים ומלאכי הכבוד לפני ה' יגילו בו. (כ) והשמים יפתחו וממקדש הכבוד אל עליון יערה עליו קדושה בקול אב כמו אברהם ליצחק (כא) ורוח דעת תשכון עליו כי הוא ימסור את גודל תפארת ה' לבניו באמת לעולם ולא יהי יורש לו לדור ודור עד עולם. (כב) ולעת כהונתו ירבו העמים דעת על האדמה ובכהונתו יתם החטא והרשעים יחדלו הרע והצדיקים ינוחו. (כג) הוא יפתח את שערי גן עדן ויסיר את החרב המפחידה את האדם ויתן לקדושים לאכול מעץ החיים (כד) והוא יאסור את בליעל ויתן אומץ לבניו לרמוס את הרוחות הרעות. (כה) וישמח ה' בבניו ויתהלל בפי אשר אהבו לעולם ואז יגילו אברהם ליצחק ויעקב וגם אנכי אשמח וכל הקדושים ילבשו צדק.

ו

(א) ועתה בני שמעו כלכם בחרו לכם את האור או את החושך את תורת ה' או את מעשה בליעל (ב) ויענהו בניו ויאמרו לפני ה' נלך ובתורתו. (ג) ויאמר אליהם אביהם עד ה' ועדים מלאכיו ואתם עדים ואנכי עד על דבר מוצא פיהם ויאמרו לו בניו עדים. (ד) ויחדל לוי לצוות את בניו כן ויפשט את רגליו על המטה ויאסף אל אבותיו והוא בן שבע ושלושים ומאת שנה. (ה) וישימו אותו בארון ואחרי כן קברהו בחברון עם קברות אברהם ליצחק ויעקב.

צוואת יהודה

א

(א) העתקת דברי יהודה אשר דיבר אל בניו לפני מותו. (ב) ויהי כאשר נאספו ויבואו אליו ויאמר אליהם שמעו בני אל יהודה אביכם. (ג) אנכי נולדתי בן רביעי ליעקב אבי ולאחא אמי קראה שמי יהודה כי אמרה אודה את ה' כי נתן לי גם בן רביעי. (ד) ואנכי חרוץ הייתי בנעורי ואשמע בקול אבי לכל דבר ואכבד את אמי ואת אחות אמי. (ה) ויהי כאשר גדלתי ואהי לאיש ויברכני אבי ויאמר מלך תהיה ובכל תצליח ויתן ה' לי חן בכל מעשי בשדה ובבית. (ו) וכי דלקתי יחד עם האיילה ואצודה ואת הצבי תפשתי במרוצתי וכל אשר בשדות צדתי ואעש מטעמים לאבי ויאכל. (ז) ואך את הארי ואציל גדי מפיו ואת הדב תפשתי ברגלו ואשליכהו אל הפחת וישבר ואחרי חזיר היער רדפתי ואצודהו במרוצתו ואקרעהו. (ח) ובחברון קפץ נמר על הכלב ואוחז בזנבו ואשליכהו אל הסלע וישבר לשנים. (ט) ואת שור הבר מצאתי והוא ביער בשדות ואתפשהו בקרניו ואסובבהו סביב ואהום אותו ואשליכהו ואהרגהו.

(י) ויהי כאשר באו שני מלכי כנען על מקננו ועם רב אתם והמה משוריינים וארוץ אנכי לבדי אל מלך חצור ואכהו על שריוני רגליו ואורידהו ארצה וככה הרגתיו. (יא) ואת המלך השני מלך תפוח אשר יושב על סוסו הרגתי וכך פיזרתי את כל עמו. (יב) ואת מלך אחר איש ענק ראיתי והוא יושב על סוסו ומורה חצים מלפניו ומאחריו ואקח אבן ששים ליטרא משקלה ואור בסוס ואהרגהו. (יג) ואלחם באחר שתי שעות ואשבר את מגינו לשנים וארוצץ את רגליו ואהרגהו. (יד) ויהי כאשר פשטתי את שריונו והנה תשעה אנשים מחבריו באו להלחם איתי ואקח את בגדיו על זרועי ואקלע בהם אבנים ואהרוג ארבעה מהם ויתרם נסו. (טו) ויעקב אבי הרג את בעל שילה מלך כל המלכים איש ענק ארכו שתים עשרה אמה ויפל עליהם פחד ויחדלו להלחם בנו. (יו) ועל כן היה אבי בלי פחד במלחמותיו כאשר הייתי

אנכי עם אחי כי ראה בחלומי על אודותי כי מלאך הגבורה הולך בעקבותי למען לא אכשל.

ב

(א) ואחרי כן קמה עלינו בנגב מלחמה גדולה מאשר בשכם ונערוך מלחמה יחד אני ואחי וארדוף אלף איש ואהרוג מאתים מהם וארבעה מלכים. (ב) ואדלג על החומה ואהרוג עוד ארבעה מלכים וככה לכדנו את חצור וניקח את כל שללם. (ג) ממחרת באנו אל צרתן עיר חזקה ובצורה אשר יושביה אמרו להרגנו. (ד) ואני וגד קרבנו אליה מן המזרח וראובן ולוי מן המערב וכאשר חשבו האנשים אשר על החומה כי לבדנו אנחנו ויערכו לנגדנו. (ה) ואחי עלו מכל עבר חרש ביתדות על החומה ויבואו העירה והמה לא ידעו ונך אותם לפי חרב ואשר על החומה נסו ויבואו אל המגדלים ונצת את המגדלים ונלכדם איתם. (ו) ויהי כאשר הלכנו משם ויתנפלו אנשי תפוח על שללנו ונתנהו ביד בנינו ונלחם אתם עד תפוח ונהרוג אותם ונשרוף את העיר וכל אשר בתוכה בזונו. (ז) ויהי כאשר היינו על מימי כוזבא ויבואו עלינו אנשי ארבל למלחמה ונלחם אתם ונרדפם ואת אנשי שילה מרעיהם הרגנו ולא היה להם מפלט מאתנו. (ח) וביום החמישי באו עלינו אנשי מכיר לשלול שלל ונצא לקראתם וננצח אותם בחרב חדה ונהרגם טרם יצאו במעברה. (ט) וכאשר באנו העירה ותשלכנה נשיהם בנו אבנים מראש ההר אשר הייתה עליו העיר. (י) ונחבא אני ושמעון מאחרי העיר ונלכוד את מעלות ההר ונהרוס גם את העיר הזאת.

(יא) ויוגד לנו ממחרת כי מלך געש יוצא לקראתנו בעם רב ואני ודן התחפשנו לאמורים ונבוא אל תוך עירם כבעלי ברית. (יב) וברדת הלילה ויבואו אחינו ונפתח להם את השערים ונשמד אותם ואת כל אשר להם ונבזז את כל רכושם ונהרוס את שלוש חומותיהם. (יג) ונקרב אל תמנה מקום שם אצור כל רכוש המלכים אויבינו ויהי כאשר גידפוני ואקצוף וארוץ אליהם אל ראש ההר והמה ירו בי אבנים וחיצים ולולא דן אחי היה בעזרי כי יכלו להרגני. (יד) ונתנפל עליהם בקצף וינוסו כולם

ויבואו בדרך אחרת אל אבי ויתחננו לפניו. (טו) ויכרות להם ברית שלום ולא עשינו להם רעה ונשב להם את כל שללם ויהיו לנו למס. (יו) ואבנה את תמנה ואבי בנה את ארבל ואנכי בן עשרים שנה כאשר פרצה המלחמה הזאת. (יז) ויגורו הכנענים מפני ומפני אחי מאד.

ג

(א) ומקנה רב היה לי וראש הרועים אשר לי חירם העדולמי ויהי כאשר הלכתי אליו וארא את בן שוע מלך עדולם. (ב) וידבר עמנו ויעש לנו משתה ויתן לי את בתו לאשה ותלד לי בת שוע את ער ואת אונן ואת שלה. (ג) וימת ה' שנים ושלה חי ואתם בניו.

(ד) ושמונה עשרה שנה הייתה ברית שלום בין אבי ובין עשו אחיו ובין בניו ובנינו אחרי אשר באנו מארם נהרים מעם לבן. (ה) וכמלאת שמונה עשרה שנה בשנת הארבעים לחיי ויצא עשו אחי אבי לקראתנו בעם כבד וחזק. (ו) ויך יעקב בקשתו את עשו והוא נחלה בהר שעיר ונרדוף את בני עשו ולהם עיר בצורה חומת ברזל ושערי נחושת ולא יכלנו לבוא בתוכה. (ז) ונשם עליה מסביב ונצר עליה ויהי מקץ עשרים יום והמה לא פתחו והנה אנכי מביא לעיניהם סולם ובנשאי את מגיני ממעל לראשי ואעל ואני תופש את האבנים. (ח) ואהרוג מהם ארבעה אלופים וראובן וגד הרגו ששה אחרים ויתחננו אלינו בדברי שלום. (ט) וניועץ עם אבינו ונשם אותם למס ויהיו נותנים לנו חיטה חמש מאות כור ושמן חמש מאות איפה ויין חמש מאות מדה עד הרעב אשר ירדנו מצרימה.

(י) אחר הדברים האלה לקח לו ער בני את תמר מארם נהרים בת ארם לו לאשה. (יא) ויהי ער רע ויצק לתמר כי לא הייתה מבנות כנען וימיתוהו מלאך ה' בלילה השלישי והוא לא ידעה במזימת אמו כי לא חפץ להוליד ממנה בנים. (יב) ואתנה לאונן לאשה בימי המשתה וגם הוא ברעתו לא ידעה ויעש איתה שנה. (יג) ויהי כאשר יראתי אותו ויבוא אליה וישחת זרעו ארצה במצוות אמו וימות גם הוא

ברעתו. (יד) ואבקש לתתה לשלה ולא נתנתני אמו כי כעסה על תמר אשר לא הייתה מבנות כנען כמוה. (טו) וגם אנכי ידעתי כי רעה משפחת הכנענים ועצת נעורים נמהרה עוורה את תבונתי כי בראותי אותה ותשקני יין ואֶפֶת ואקחָ בלא עצת אבי. (יו) והיא כאשר הלכתי ותלך ותקח אשה לשלה מבנות כנען וכאשר נודע לי את אשר עשתה ואקללה במר נפשי ותמות גם היא ברעתה יחד עם בניה.

(יז) ויהי מקץ שנתיים אחר הדברים האלה ותמר באלמנותה. (יח) ובשמעה כי הולך אנכי לגז את צאני ותעד בגדי כלולותיה ותשב בעיר עינים לפני השער כי כן חוק לאמורים אשר יושיבו את המאורסה שבעת ימים לפני השער להזנותה. (יט) ואנכי בשתותי יין לשכרה לא הכרתיה ויפתני יפיה ומראה יפי עדייה ואֶט אליה ואומר אבוא נא אליך. (כ) ותאמר מה תתן לי ואתן לה את מטי ואת פתילי ואת חותמי לערבון וכאשר באתי אליה ותהר ובהודעי את אשר עשתה ואבקש להרגה והיא שלחה אלי חרש את הערבונות ותכלימני. (כא) ואני אמרתי אולי בעצת ערמה עשתה בקחתה את הערבון מאשה אחרת ובקראי לה ואשמע גם את דברי הסוד אשר דברתי בשכבי עמה בשכרוני. (כב) ולא יכלתי להמיתה כי מאת ה' היתה זאת וגם אנשי העיר אמרו לא היה בשער קדשה כי מארץ אחרת באה ותשב בשער לזמן מצער. (כג) ואנכי לא קרבתי אליה כל ימי חיי כי עשיתי את התועבה הזאת בישראל ואנכי אז בן שש וארבעים שנה ושלוש ושבעים שנה גרתי במצרים.

ד

(א) ועתה בני הנני מצוה אתכם שמעו אל יהודה אביכם ושמרו את דברי לעשות ככל חוקות ה' ולשמוע אל מצוות אלהים. (ב) ולא תלכו אחרי תאוותיכם בשרירות לב ואל תתגאו במעשיכם ובכח נעוריתכם כי כל אלה רע בעיני ה'. (ג) כי גם אנכי התפארתי אשר במלחמות לא פיתני מראה אשה יפת תואר ואחרף את ראובן אחי על דבר בלהה אשת אבי. (ד) ורוח הקנאה והזנות ערכו לנגדי מלחמה עד אשר שכבתי עם בת שוע הכנענית ועם תמר כלתי. (ה) כי אמרתי אל חותני אועץ באבי וכן אקח את בתך והוא לא חפץ ויראני את בתו והמון זהב לבלי חוק כי מלך היה.

(ו) ויפאר אותה בזהב ובפנינים ויצנה להשקותנו יין בחדר הנשים והיא יפה מאד.
(ז) והיין הטה את עיני והחשק החשיך את נפשי ואנכי חשקתי בה ואשכב עמה.
(ח) ואעבור מצות ה' ומצות אבי ואקחה לאשה וה' שילם לי על עצת נפשי הרעה
כי לא היה לי נחת בבניה.

(ט) ועתה בני אל תשתו יין לשכרה כי הוא יסיר את הלב מאחרי האמת ויעורר
קנאה ותאוה ויטה את העינים לתעותועים. (י) כי היין כמשרת לרוח הזנות למלא
תאוות נפש כי גם שניהם יעקשו את תבונת האדם. (יא) כי אם תשתה יין לשכרה
הוא ירגיז את רוחך במחשבות נתעבות אשר תתעינה לזנות ויחמם את גוף לתאוה.
(יב) ואתה תעשה את מעשה החטא ולא תבוש כי כן דרך השכור בני כי אשר ישתה
לשכרה לא יבוש מאיש. (יג) והנה גם אנכי נתעיתי לבלתי היכלם מפני המון העיר
כי לעיני כל נטיתי אל תמר ואחשוב כי לא ידע איש כי באתי אליה. (יד) ואחטא
חטא גדול ואגל את מכסה ערות בני וכאשר שתיתי יין לא הדרתי את מצות אלהים
ואקח אשה כנענית.

(טו) על כן תבונה רבה דרושה לאיש השותה יין וזה יהיה שכל שתית היין אשר
ישתה איש כל עוד יבוש. (יו) והיה כי יעבור את הגבול הזה ורוח התעותועים
תתקוף את נפשו ותשים דברי נבלה בפיו. (יז) והוא יפשע ולא יבוש ויחשוב כי
טוב הוא ונואף כי יענש לא יחוש וכי יהיה לבוז לא יכלם וכי מלך ינאף תסור ממנו
מלכותו כי עבד לזנות יהיה. (יח) ומלאך אלהים הראני כי אם מלך ואם דל תמשלנה
בו הנשים והן תקחנה מאת המלך את תפארתו מאת הגיבור את גבורתו ומאת הדל
גם את משען דלותו האחרון. (יט) כי נתתי את מטי הוא עז שבטי ואת אזורי הוא
גבורתי ואת חותמי אשר הוא תפארת מלכותי. (כ) ובהנחמי על כל אלה לא אכלתי
בשר ויין עד עת זקנתי וכל שמחה לא ראיתי.

(כא) ועל כן שמרו בני את גבול היין כי ארבע רוחות רעות בו רוח החמדה רוח
חשק בשרים רוח ההוללות ורוח הבצע. (כב) אם תשתו יין בשמחה היו ענוים
ביראת ה' כי אם בשמחתכם תסור יראת ה' ישאר השכרון ואיתו תבוא פריצות.

(כג) ואם תבקשו לחיות בענווה אל תגעו כליל ביין למען לא תחטאו בדברי שחץ ומריבות ובעלילות שוא ולא תעברו מצות ה' ותמותו לא בעתכם. (כד) כי היין יגלה גם סודות אלהים ואנשים כאשר גיליתי גם אנכי את מצוות אלהים וסודות יעקב אבי לכנענית אשר אמר לי אלהי אל תגלה.

ה

(א) ועתה אצוכם בני אל תאהבו כסף ואל תביטו אל יפי הנשים כי גם אנכי על ידי הזהב ויפי המראה נתעיתי אחרי בת שוע הכנענית. (ב) כי ידעתי בעקב שני אלה יפול זרעכם בזנות כי יעבירו על דעתם גם אנשים נבונים מזרעי וימעיטו את מלכות יהודה אשר נתן לי ה' עקב אשר שמעתי בקול אבי. (ג) כי אנכי לא העצבתי את אבי מימי וכל אשר אמר אלי עשיתי ויברכני יצחק אבי אבי למלוך על ישראל וגם יעקב ברכני כן וגם אנכי ידעתי כי ממני תקום המלוכה. (ד) ואנכי ידעתי כי תעשו רעה באחרית הימים ועל כן השמרו בני מן הזנות ומאהבת כסף ושמעו אל יהודה אביכם. (ה) כי שני אלה יסירו מאחרי תורת אלהים ויעוורו עצת נפש וילמדו גאווה ולא יתנו לאיש לרחם על קרובו. (ו) והם יגזלו כל חנינה מנפשו ויציקו לו בעני ועמל וינידו ממנו שינה ויאכלו את בשרו. (ז) והוא את מצוות אלהים יפר וברכת אלהים לא יזכור ולא ישמע כי נביא ידבר אליו ודברי תמימים יתעב. (ח) והוא לשני יצרים יעבוד ולא יוכל לשמוע בקול אלהים כי החשיכו את נפשו וביום כבלילה יהלך. (ט) בני אהבת הכסף תוביל לעבודת אלילים כי בתעתועי הכסף יקראו לאלילים אלים ואשר יש לו כסף בשגעון ינהג. (י) בעקב הכסף מתו לי בני ולולי שבתי ונכנעתי ולולא תפילות יעקב אבי כי אז ערירי הלכתי למות ואלהי אבותי חמל עלי כי עשיתי את אלה. (יא) ולא ידעתי כי שר החטא עוורני ואפשע כאדם וכבשר אשר בחטאים נשחת ואנכי הכרתי את רפיוני בחשבי כי לא ינצחני איש.

(יב) ואתם דעו לכם בני כי שתי רוחות תשמורנה על האדם והן רוח האמת ורוח הכזב והרוח התיכונה היא רוח תבונת השכל אשר תט לכל אשר תחפוץ. (יג)

ופעולות שתיהן האמת והכזב חקוקות בלב האדם וה' יודע כל אחת מהן ולעולם לא יוכלו להסתיר מעשי איש כי בלבו חקוקים הם לפני ה'. (ג) ורוח האמת תעיד בכל ותאשים את כל והיתה כאש עצורה בלב החוטא ולא יוכל לשאת פניו אל שופטו.

ו

(א) ועתה בני הנני מצוה אתכם אהבו את לוי ואל תתנשאו עליו למען אשר לא תישמדו כי לי נתן אלהים את המלוכה ולו את הכהונה. (ב) וישם את המלוכה תחת הכהונה לי נתן את אשר על הארץ ולו את אשר בשמים. (ג) כי כאשר גבהו השמים מעל הארץ כן גבהה כהונת אלהים ממלכות הארץ ואם תסור הכהונה בחטאה מאחרי ה' מלכות הארץ תמשל בה. (ד) כי מלאך ה' אמר אלי בלוי בחר ה' על פניך לקרבו אליו לאכל משולחנו ולהקריב לפניו ביכורים ממטעמי בני ישראל. (ה) ואתה תהיה מלך ביעקב ותהיה ביניהם כים שבו יתרוצצו צדיק ורשע אלה אסירים ואלה עשירים. (ו) ככה יהיה גם כך כל מין האדם אלה מסכנים יהיו ובשבי ילכו ואלה העשירים חומסי הון זרים. (ז) כי המלכים כתנינים יהיו ויבלעו אנשים כדגים ובנים ובנות יקחו לעבדים ובתים ושדות ומקנה ורכוש יגזלו. (ח) ובבשר רבים ישביעו עורבים ועגורים והמה יפלו ברעה ויתגאו בתאות בצע. (ט) ונביאי השקר כסופות יהיו וירדפו כל אנשי צדק וה' יביא עליהם ריבות איש באחיו ומלחמות תמיד תהיינה בישראל. (י) ובבוא זרים יבוא הקץ למלכותי עד אשר תבוא תשועת ישראל עד יופיע אלהי הצדק להשקיט שלום ביעקב ובכל. (יא) והוא ישמור כח מלכותי עד עולם כי שבועה נשבע ה' לבלתי השמיד את המלוכה מזרעי עד עולם.

(יב) ועתה בני נעצבתי מאד על הפשעים ועל הכשפים אשר תעשו נגד המלוכה. (יג) כי תלכו אחרי המעוננים והידעונים ורוחות התהו ואת בנותיכם תעשו למחוללות ולקדשות ותתערבו בכל תועבות. (יד) ועל הדברים האלה יביא ה' עליכם רעב ודבר מוות וחרב רודפת מצד אויבים וחרפת אוהבים. (טו) עולליכם ימותו את נשיכם יגזלו את רכושכם יבזו ומבניכם יעשו סריסים לנשותיהם. (יו)

מקדש ה' יהיה לשריפת אש וארצכם שממה ואתם תהיו בשבי בין גוים עד אשר תשובו אל ה' בלב שלם ותשובו ותלכו בכל מצותיו. (יז) וה' ישקיף עליכם ברחמים ויוציא אתכם משבי הגוים.

ז

(א) ואחרי כל אלה יקום לכם כוכב מיעקב בשלום וקם איש מזרעו כשמש צדקה ויתהלך עם בני אדם בתום ובצדק וכל עוולה לא תמצא בו. (ב) והשמים יפתחו לו לשפוך עליו רוח ברכה והוא ישפוך רוח חן עליכם ואתם תהיו לה' בנים באמת ותלכו בחוקתיו. (ג) אז יזהיר שבט מלכותי ומגזעכם יצא חוטר וממנו יצמח שבט מישור לגוים לשפוט ולהושיע את כל אשר יקרא אל אלהים. (ד) ואז יקומו אברהם יצחק ויעקב לחיים ואנכי ואחי ראשי שבטי ישראל נהיה. (ה) הראשון לוי השני אנכי השלישי יוסף הרביעי בנימין החמישי שמעון השישי יששכר וככה כולם על סדרם.

(ו) ויברך ה' את לוי ומלאך הפנים ברך אותי כוחות הכבוד ברכו את שמעון השמים ברכו את ראובן הארץ ברכה את יששכר הים ברך את זבולון. (ז) ההרים ברכו את יוסף הרקיע ברך את בנימין המאורות ברכו את דן עדן ברך את נפתלי השמש ברך את גד והירח ברך את אשר. (ח) ואתם תהיו עם לה' ושפה אחת תהיה ולא יהיה שם רוח תעתועים מבליעל כי הוא לאש יוטל עד עולם. (ט) וכל אשר ביגון מתו בשמחה יקומו וצבאי יעקב בשמחה ירוצו ונשרי ישראל יעופו בגילה וכל העמים יכבדו את ה' לעולמים. (י) ועל כן בני שמרו כל תורת ה' כי היא תקווה לכל אשר יחזיקו בדרכיו.

(יא) ויאמר אליהם הנה אני מת היום בן מאה ועשר ושמונה שנים. (יב) ואל תקברוני בבגדי יקר ואל תקרעו את בטני כי כן יעשו המלכים והעלוני חברונה אתכם. (יג) וישכב יהודה עם אבותיו אחרי דברו את הדברים האלה. (יד) ויעשו בניו ככל אשר צווה אותם ויקברו אותו עם אבותיו בחברון.

צוואת יששכר

א

(א) העתקת דברי יששכר הבן החמישי ליעקב ולאה ויקרא אל בניו ויאמר אליהם שמעו בני אל אביכם והאזינו לדברי אהוב ה'. (ב) אנכי נולדתי בן חמישי ליעקב בשכר הדודאים כי ראובן אחי הביא דודאים מן השדה ותפגשהו רחל ותיקחם. (ג) ויבך ראובן ותצא לאה אמו לקולו ואלה היו תפוחים אשר ריחם מתוך הצומחים ממעל לאפיקי המים בארץ ארם. (ד) ותאמר רחל לא אתן לך את אלה והיו לי תחת בנים כי שנאני ה' ולא ילדתי בנים ליעקב ושנים היו התפוחים. (ה) ותאמר לאה אל רחל יהי לך אשר לקחת את בעלי ולקחת גם את אלה ממני ותאמר לה רחל יהי לך יעקב הלילה הזה תחת דודאי בנך. (ו) ותאמר לה לאה לי הוא יעקב כי אנכי אשת נעוריו ותאמר רחל אל תתגאי ואל תתפארי כי אותי ארש לו בראשונה ולמעני עבד את אבינו ארבע עשרה שנה. (ז) ואנכי מה אעשה לך כי רבה מזימת בני איש וערמה תהלך עלי אדמות כי לולא זאת לא ראית את פני יעקב כי לא אשתו את ובערמה הובאת לו. (ח) ואותי רימה אבי ויגרשני בלילה ההוא ולא נתן את יעקב לראותני כי לו הייתי שם לא קרהו כזאת. (ט) ואולם בדודאים האלה אשכיר לך ללילה אחד את יעקב. (י) וידע יעקב את לאה ותהר ותלד אותי ועל השכר הזה נקרא שמי יששכר.

(יא) וירא אז מלאך ה' אל יעקב ויאמר שני בנים תלד רחל כי בחלה במשכב בעלה ותבחר הנזר. (יב) ולולא לאה אמי מכרה במשכבו את שני התפוחים כי עתה שמונה ילדה ועל כן ילדה היא ששה. (יג) ורחל ילדה את השנים כי למען הדודאים השקיף עליה ה' כי ידע אשר למען לדת בנים ביקשה לחיות עם יעקב ולא למען תאוותה. (יד) וממחרת היום נתנה שנית את יעקב ובגלל הדודאים שמע ה' את רחל כי גם כאשר קבלתם לא אכלה אותם ותקרב אותם אל ה'.

(טו) ויהי כאשר היתי לאיש ואתהלך ביושר לבבי ואהי עובד את אדמת אבי ואחי ואאסוף את תבואות אדמתם בעתן. (יו) ויברכני אבי כי בתום לבבי אתהלך לפניו ואנכי לא הייתי נמהר במעשי ולא קינאתי ולא רעה עיני בקרובי. (יז) לא הלכתי רכיל באיש ולא הרשעתי חיי אדם כי בתומת עיני הילכתי. (יח) בן שלושים וחמש הייתי כאשר לקחתי אשה כי עמלי אכל את כחי ולא חשבתי על חשק נשים כי עייף ויגע הייתי ותיפול עלי תרדמה. (יט) וישמח אבי תמיד על תם לבבי כי כל בכור הקרבתי לה' וכן גם אבי וירב ה' את טובו בידי עשרת אלפי מונים. (כ) וידע גם יעקב אבי כי ה' עזרני בתומיכי לדלים ואשר בצרה נתתי מטוב האדמה בתום לבבי.

ב

(א) ועתה בני שמעו אלי והתהלכו בתום לבבכם כי בו ראיתי את כל רצון ה'. (ב) איש תם לא ישאף הון ומאכלי תאוה שונים לא יחמוד ובגד מחלצות לא ירצה ימים רבים לא יקוה לחיות והוא רק לרצון ה' יחכה. (ג) ועל כן כל רוחות תעתועים לא ימשלו בו כי לא יביט אל יופי הנשים למען אשר לא יחלל נפשו בתהפוכות. (ד) אין קנאה בעצותיו והכעס לא יעציב את נפשו ולא יענה את רוחו בתאוה נכזבה והוא בתומת נפשו יתהלך. (ה) וכל דבר ביושר לבבו יראה ויעצום עיניו מראות רע בחטאי העולם לבל יראה בהפר איש את מצוות ה'. (ו) ועל כן שמרו בנים את תורת אלהים וקנו תום וביושר תתהלכו ואל תהיו קלי דעת במצוות ה' ובמעשי קרוביכם. (ז) ואהבו את ה' ואיש את קרובו ועל דל ועל חולה תחמולו. (ח) שימו מעיניכם לעבוד את האדמה ועמלו במפעליכם בכל עבודת השדה והביאו מנחה בתודה לה'. (ט) כי בראשית בכורי פרי האדמה יברך אתכם ה' כאשר ברך את כל הקדושים למן הבל ועד עתה. (י) כי לא ינתן לכם חלק אחר מלבד משמני הארץ אשר פריה בעמל תוציאו כי גם יעקב אבי ברכני בברכות האדמה ובראשית תבואותיה. (יא) ויכבד ה' את לוי ואת יהודה גם בתוך בני יעקב ויתן ה' להם מורשת נחלה. (יב) ויתן ללוי את הכהונה וליהודה את המלוכה ועל כן שמעו אליהם והתהלכו בתומת אביכם.

(א) ודעו לכם כי באחרית הימים יעזבו בניכם את תומתם וידבקו באהבת בצע שלא תדע שבעה. (ב) ויעזבו צדק ויקרבו למזימה ויזניחו את מצות ה' וידבקו בבליעל. (ג) והמה יעזבו את עבודת האדמה ויתורו אחרי עצותיהם הרעות ויפוצו בין ה' והיו עבדים לאויביהם. (ד) ואתם הגידו זאת לבניכם למען אשר אם יחטאו ישובו מהרה אל ה' כי הוא רחום ויגאלם להשיבם אל אדמתם.

(ה) בן שתים ועשרים ומאה שנה אנכי היום ולא ידעתי בי כל חטא ומלבד אשתי לא ידעתי אחרת ולא זניתי בנשאי את עיני ויין לא שתיתי ואתע. (ו) וכל חמד אשר לרעי לא חמדתי ערמה לא שכנה בלבבי וכזב לא עבר על דל שפתי. (ז) איש כי היה בצרה ואאנח אתו ולדל פרסתי מלחמי חסד עשיתי וכל ימי אמת שמרתי. (ח) את ה' אהבתי בכל כחי וכן אהבתי כל איש יותר מבני וככה עשו גם אתם בני. (ט) וכל רוח בליעל ינוס מכם וכל מעשה אנשים רעים לא ימשול בכם ותרדו בכל חית השדה כי אתכם יהי אלהי השמים והארץ כי תתהלכו עם בני איש בתום לבב. (י) ויצו את בניו אחרי אשר דבר להם העלוני חביונה ושמה תקברוני במערה עם אבותי. (יא) ויפשוט את רגליו וימת בשיבה טובה בריא בכל אבריו ולא נס כחו וישן שנת עולמים.

צוואת זבולון

א

(א) העתקת דברי זבולון אשר צווה את בניו לפני מותו בשנת מאה וארבע עשרה לחייו שנתיים אחרי מות יוסף. (ב) ויאמר אליהם שמעו אלי בני זבולון והקשיבו לאמרי אביכם. (ג) אני זבולון זבד טוב זבדני אלהים לאבותי כי בעת הוולדי ויעצם אבי מאד בצאן ובבקר בעת היה חלקו במקלות הפצלות. (ד) ולא ידעתי חטא מימי מלבד במחשבותי ולא אזכור את אשר אפשר מלבד הפשע אשר מעלתי ביוסף כי החזקתי עם אחי לבלתי הגד לאבי את אשר נעשה. (ה) וכאשר בקשו להמיתו ואבך ואצעק אליהם לבל יפשעו את הפשע הזה ואבך במסתרים ימים רבים על יוסף כי יראתי מפני אחי כי נדברו כולם להרוג את אשר יגלה את הסוד.

(ו) כי הלך הלכו שמעון ודן וגד לקראת יוסף להמיתו והוא בכה ויאמר אליהם חוסו עלי אחי ורחמו על לב יעקב אבינו. (ז) אל תשאו את ידכם לשפוך דם נקי כי לא חטאתי לכם ואם גם חטאתי ענוש תענשוני אחי וידכם אל תהי ברצח אחיכם למען יעקב אבינו. (ח) וכאשר דבר יוסף את הדברים האלה ויבך ולא נשאתי את אנקותיו ואחל לבכות ולשפוך כבדי וכל קירות קרבי חמרמרו. (ט) ויבך יוסף ולבבי המה וכל יצורי גוי רעדו ולא יכלתי עמוד. (י) וכאשר ראה יוסף כי בכיתי עמו ואת אלה ההולכים להמיתו וירץ מאחרי ויתחנן אליהם. (יא) ובין כה וכה קם ראובן ויאמר אל נא אחי אל נהרגהו נשליכהו באחד הבורות הריקים האלה אשר חפרו אבותינו ולא מצאו מים. (יב) כי עצר ה' בעד המים ממלא אותם למען יהיה מפלט ליוסף.

(יג) ויהי כאשר השליכו אותו אל הבור וישבו אחי לאכול ואנכי לא אכלתי מאומה שני ימים ושני לילות כי ריחמתי על יוסף. (יד) ויהי כשמוע ראובן כי נמכר בעת לכתו משם ויקרע את בגדיו ויתאבל ויאמר איך אראה את פני יעקב אבי. (טו)

וירון אחרי הסוחרים ולא מצא איש כי עזבו את הדרך הגדולה וילכו אל הסוכיים בדרך הקצרה. (י) ויעצב ראובן ולא אכל לחם ביום ההוא ויבוא דן ויאמר אליו אל תבך ואל תעצב כי מצאנו את אשר נאמר לאבינו. (יז) אנחנו נשחט גדי עזים וטבלנו בדמו את כתונת יוסף ושלחנו אל יעקב לאמור הכר נא הכתונת בנך היא ויעשו כן. (יח) ואולם שמעון לקח את הכתונת ולא חפץ להשיבה כי בקש לקרעה בחרבו בקצפו על אשר לא המיתו. (יט) ונעמוד כלנו ונאמר לו אם לא תתן את הכתונת נאמר לאבינו כי אתה לבדך עשית את התועבה הזאת בישראל ויתן אותה להם והמה עשו כאשר אמר דן.

ב

(א) ועתה בני הנני מצוכם אשר תשמרו את מצוות ה' ותרחמו איש את קרובו ותחוסו על כל לא רק על בני אדם כי אם גם על כל חי אשר לא ידבר. (ב) כי על כן ברכני ה' ובחלות כל אחי אני לא נחליתי כי יודע ה' מזימות כל איש ועל כן יכמרו רחמיכם כי כאשר יעשה איש לקרובו כן ישלם ה' לו. (ג) כי בני אחי חלו וימותו על דבר יוסף כי לא ריחמו בלבבם ובני נשמרו מכל חולי כאשר ידעתם. (ד) ויהי כאשר היינו בארץ כנען על חוף הים ואצוד ציד ליעקב אבינו ורבים טבעו ואני נשארתי חי.

(ה) אנכי הראשון עשיתי סירה לשוט בה על פני הים כי נתן לי ה' דעת וחכמה לאלה. (ו) ואשים עמוד עץ מתחתיה ואפרש מסך על העמוד השני הניצב בתווך ואשוט בה על שפת הים ואצוד דגים לבית אבי עד אשר באנו מצרימה. (ז) ומצידי נתתי לכל זר ברחמי עליו וכי היה גר חולה או זקן ואבשל את הדגים ואכילם היטב ואתנם לכל איש איש לפי צרכו. (ח) ואהי כואב עמהם ומרחם עליהם ועל כן מלאני ה' דגים לרוב בצאתי לצוד ציד כי כל אשר יחלק עם רעהו הרבה מונים יקבל מאת ה'. (ט) וחמש שנים שליתי דגים ואתן מהם לכל אשר ראיתי ואמציא דגים לכל בית אבי בקיץ דגתי דגים ובחרף רעיתי יחד את אחי.

(י) ועתה אודיעה אתכם את אשר עשיתי ראיתי איש בצרה ערום בקרה ויכמרו רחמי עליו ואגנוב בגד מבית אבי ואתנהו בסתר לאביון. (יא) וגם אתם בני מכל אשר יחונכם אלהים בלי הבדל חוננו ברחמים את כל ואל תתמהמהו ותנו לכל איש בלב טוב. (יב) וכי לא יהיה לכם לתת לאיש מחסור יהמו מעיכם עליו ברחמים כי כאשר לא מצאה ידי לתת לאיש מחסורו ואלך אתו שבעה ריסים ואבך אתו יחד וקרבי נכמרו עליו ברחמים. (יג) ועל כן בני יכמרו נא רחמיכם על כל איש בחנינה למען יחונכם ה' וירחם עליכם כי באחרית הימים ישלח אלהים את רחמיו על פני הארץ. (יד) ובמקום אשר ימצא לב רחום שמה ישכן כי כאשר ירחם איש על רעהו כן ירחם ה' אותו. (טו) ויהי כאשר באנו מצרימה לא שמר לנו יוסף עברתו וגם אתם בני תלכו בדרכו זאת ותאהבו איש את רעהו ואל תחרשו רע איש על אחיו. (יו) כי הרוע אחווה ישבר ובין קרובים יפריד וירגיז נפש וכל רכוש יחריב. (יז) ואתם דרשו היטב במים ודעו לכם אם ישטפו לעבר אחד יגרפו איתם אבנים עצים ואדמה וכל דבר אחר. (יח) ואם יחלקו להרבה זרמים ובלעה אותם האדמה ונמסו וגם אתם אם תתפרדו יהי לכם כן. (יט) ועל כן אל תתפרדו לשני ראשים כי כל אשר עשה ה' ראש אחד לו ושתי כתפים שתי ידיים ושתי רגלים ושאר האברים.

ג

(א) ואנכי ידעתי על פי כתבי אבותי כי תתפרדו בישראל ותלכו אחרי שני מלכים ותעשו כל תועבה ואויביכם יוליכו אתכם בשבי ותחיו ברעה בין הגוים ברב חלי ויגון. (ב) ועוד תכעיסוהו ברב מעלליכם והוא ישליך אתכם מעל פניו עד קץ העתים. (ג) ואחרי הדברים האלה תזכרו את ה' ותשובו והוא ישיב אתכם לארצו כי חנון ורחום הוא ולא יפקוד עוון על בני איש כי בשר המה ורוחות הטהו התעו במעשיהם. (ד) והיה אחרי כן יאיר ה' לכם אור צדקה ומרפא ורחמים בכנפיו והוא לבדו יגאל את כל שבי בני האדם מבליעל. (ה) וכל רוח תהו יהיה למרמס וישיב את כל העמים לקנא למענו במקום אשר בו יבחר ה' ירושלם שמו.

(ו) ועתה בני אל תעצבו כי מת אנכי ואל יפל לבבכם כי אאסף כי עוד אקום בתוכם
כמושל בין בניו ואגיל בתוך שבטי אשר ישמרו את תורת ה' ואת מצות זבולון
אביהם. (ז) ועל הרשעים יביא ה' אש עולמים ותאכל אותם לדורי דורות. (ח)
ועתה אני הולך למנוחתי כאשר עשו גם אבותי, ואתם תיראו את ה' אלהיכם בכל
מאודכם כל הימים אשר אתם חיים. (ט) ויהי ככלותו לדבר וישכב בשיבה טובה
וישימו אותו בניו בארון עץ ואחרי כן העלוהו ויקברוהו בחברון עם אבותיו.

צוואת דן

א

(א) העתקת דברי דן אשר דיבר אל בניו באחרית ימיו בשנת חמש ועשרים ומאה לחייו. (ב) ויקרא אל נפשות ביתו ויאמר שמעו בני דן את דברי והקשיבו לאמרי אביכם. (ג) אני נוכחתי בלבי בכל חיי כי טובים האמת והצדק והם וימצאו חן בעיני אלהים ורעים השקר והכעס כי הם ילמדו כל רע לבני האדם. (ד) הגדתי לכם היום בני כי בלבבי חרצתי להמית את יוסף איש הטוב והאמת ואנכי שמחתי על מכירתו כי אבינו אהב אותו יותר מכולנו. (ה) כי רוח הקנאה והגאווה דיברה אלי לאמר גם אתה בנו כמוהו ויעירני אחד מרוחות בליעל לאמור קח את החרב והרוג בה את יוסף ויאהבך אביך במותו. (ו) והוא רוח הקנאה אשר הסיתני לטרוף את יוסף כאשר יטרוף הנמר את הגדי. (ז) ואלהי אבי יעקב לא אינה אותו לידי אשר אמצאהו לבדו ולא נתנני לעשות את מעשה הפשע הזה למען לא יכחדו שני שבטים מישראל.

(ח) ועתה בני הנה אנכי מת ואגיד לכם באמת אם לא תישמרו מרוח הכזב והכעס ולא תאהבו אמת ואורך רוח אבוד תאבדון. (ט) כי בקנאה עוורון עינים אשר לא יתן לאיש לראות לפניו באמת כי אם אב או אם יתהלך אתם כאויב אם אח ולא ידעו או נביא ה' ולא ישמע אליו או צדיק ולא יראהו או רע ויתנכר אליו. (י) ואל מי יפנה את עיניו הלא אל אחיו בשנאת לבב למען קנא בו. (יא) כי רוח הכעס יאחזהו ברשת תעתועים ויעוור את עיניו ובכזב יחשיך תבונתו ויראהו כל על פי דרכו הוא. (יב) כי הכעס ענין רע הוא בני את הנשמה ירגיז ואת הגוף יכניע ובנפש ישלוט ויתן תעצומות לגו למען יעשה כל רע. (יג) ואם הבשר יעשה כל אלה תאשר גם הנפש את הנעשה כי לא תראה נכוחה ועל כן איש כי יכעס ועוז לו והיה לו כח פי שלושה בכעסו. (יד) הכח הראשון הוא חיל עוזריו הכח השני עשרו כי בו יפותה וברשע ינצח כי יש לו הכח השלישי הוא כח הבשר בו יעשה רעה. (טו) וגם אם

יחלה הכועס והיה לו כח פי שנים בכעסו כי הכעס יעזור תמיד בעשות רשע. (יג) והרוח הזה יהלך עם רוח השקר לימין השטן למען יעשו מעשיהם בכזב ובכח אכזר. (יד) ועל כן הכירו בני את כח הכעס כי הבל הוא כי בתחילה מדברים יתעורר ובמעשים יחזק את אשר יכעס ובנזקים קשים יסעיר את דעתו עד אשר יעיר בכעס גדול את נפשו. (טו) כי לראשונה ייטיב לשמוע ויחדד את דעתו לקבל עצת מזימות והיה כי יכעס האיש והאמין כי צדק בכעסו. (יו) לכן אם ידבר אליכם איש קשות אל תתעוררו לכעוס ואם יהללכם איש כי קדושים אתם אל תתגאו ואל תשתנו לא לשמוח ולא למאוס. (יז) וכי יאונה לכם נזק או כי תאבד לכם אבדה אל תעצבו בני כי הרוח ההוא יעורר אתכם להתאוות תאוות אל הדבר האבוד למען תיפלו בכעס על ידי העצב. (יח) וכי יאונה לכם נזק לרצונכם או לא לרצונכם אל תדאגו כי הדאגה תוליד כעס וכזב. (יט) כי רע הכעס עם השקר ושני פנים לו ושניהם יתחברו למען הרגיז לב וכי תסער הנפש תמיד וסר מעליה ה' ובליעל ימשל בה.

ב

(א) ועל כן בני שמרו את מצוות ה' ואת תורתו נצורו וסורו מן הכעס ושנאו כזב למען ישכן בקרבכם ה' ובליעל ינוס מכם. (ב) ודברו אמת איש את רעהו ולא תיפלו בכעס וברוגז ושלום יהיה לכם ואלהי השלום יהיה עמכם ולא תנצח אתכם מלחמה. (ג) אהבו את ה' כל ימי חייכם ואיש את רעהו בלבב שלם כי ידעתי כי באחרית הימים תסורו מאחרי ה' ותכעיסו את לוי ותערכו מלחמה על יהודה ולא תוכלו להם כי בהם יקום ישראל. (ד) וכי תסורו מאחורי ה' ותלכו בכל רע ותעשו את תועבות הגוים ותזנו אחרי נשי פושעים כל רוחות הרשע יפעלו בכם כל רע. (ה) כי קראתי בספר חנוך הצדיק כי השטן ישיאכם וכל רוחות הרשע והרהב יקשרו קשר ויערכו מלחמה אצל בני לוי ויפעלו למען החטיאם לפני אלהיהם. (ו) ובני יקרבו אל בני לוי ויחטאו איתם בכל ובני יהודה ישאפו בצע ויטרפו כאריות הון זרים. (ז) ועל כן אתם יחד בשבי תובלו ושם תעונו במכות מצרים ובכל רשעת הגוים ואחרי כן תשובו אל ה' ויתן לכם רחמים והשיבכם אל מקדשו ויתן לכם שלום.

(ח) משבט לוי תקום לכם ישועת ה' כי הוא לבדו יעשה מלחמה את בליעל ויתן נקמת נצח באויביכם. (ט) ואז יוציא את נפשות הצדיקים משבי בליעל וכל הלבבות אשר לא אבו שמוע ישיב אל ה' ויתן שלום נצח לכל אשר יקראוהו. (י) וכל הקדושים ינוחו בעדן וצדיקים יגילו בירושלם אשר היא תפארת אלהים לעולם. (יא) ולא עוד תשאר ירושלים שממה ולא עוד ישראל בשבי ילך כי ה' יהיה בתוכה וקדוש ישראל ימשל בה.

(יב) ועתה בני יראו את ה' והשמרו מפני השטן וכל רוחותיו וקרבו אל אלהים ואל המלאך המתפלל בעדכם כי הוא העומד בין אלהים ובין בני האדם ויעמוד לשלום ישראל נגד ממלכת האויב. (יג) על כן יתאמץ האויב להשחית את כל אשר בשם ה' יקראו כי ידע אשר ביום שוב ישראל תחזל ממלכת האויב כי מלאך השלום הוא יחזק את ישראל למען אשר לא יפול בקץ הרעות. (יד) ועל כן השמרו בני מכל מעשה רע והסירו מאתכם כל כעס וכל כזב ואמת וארך רוח אהבו. (טו) סורו מכל רשע ודבקו בצדקת אלהים והיה שבטכם לתשועה עד עולם. (יו) ואת אשר שמעתם מאביכם אותה תגידו לבניכם וקברוני אצל אבותי.

(יז) וינבא להם דן אשר ישכחו את אלהים וינכרו מארץ נחלתם ומשבטי ישראל ומארץ מכורתם וידבר אליהם כאלה וינשק להם וישכב בשיבה טובה. (יח) ויקברו בניו ואחרי כן העלו את עצמותיו למקום אשר שם אברהם יצחק ויעקב.

צוואת נפתלי

א

(א)העתקת צוואת נפתלי אשר ציוה לפני מותו בשנת שלושים ומאה לחייו. (ב) ויהי כאשר נאספו בניו בחודש השביעי בראשון לחודש ויעש להם משתה. (ג) ויהי ממחרת כאשר הקיץ משנתו ויברך את ה' ויתחזק ויאמר להם הנה אנכי מת אחרי המשתה אתמול. (ד) ויען ויאמר אל בניו שמעו בני נפתלי והקשיבו לאמרי אביכם. (ה) אותי ילדה בלהה כי עשתה רחל בערמה ותתן ליעקב את בלהה תחתיה ותהר ותלד אותי על ברכי רחל ועל כן קראה את שמי נפתלי. (ו) ותאהבני רחל מאד כי נולדתי על ברכיה ובעודני רך ותישקני ותאמר מי יתן לך אח יוצא מרחמי וישוה לך ועל כן דמה אלי יוסף בכל כתפילת רחל. (ז) ואמי בלהה הייתה בת רותי אחי דבורה מינקת רבקה אשר נולדה ביום הוולד רחל ויהי רותי ממשפחת אברהם מכשדים ירא אלהים חפשי ומזרע היחש. (ח) ויהי כאשר נפל בשבי ויקנהו לבן ויתן לו את עדנה שפחתו לאשה ותלד בת ויקרא שמה זלפה על שם העיר אשר בה נשבה. (ט) ואחרי כן ילדה לו את בלהה לאמר נבהלה בתי כי אך נולדה ותתפוש בשדי אמה ותבהל לינוק.

(י) ואנכי הייתי קל ברגלי כאחת האיילות ויועידני אבי לכל בשורה וגם ברכני להיות כאיילה. (יא) כי כאשר ידע היוצר את הכלי כמה יכיל ולפיהו יביא חומר ככה יצר גם ה' את הגויה ולפי כח הגוף יפח הרוח ולא יהי יתרון בינותם עד לשלישית השערה כי במשקל ובמדה ובקו נוצר כל יצור. (יב) וכאשר ידע היוצר שירות כל כלי למה יכשר כך יודע ה' את הגבול אשר עדיו יתהלך כל בשר בטוב ומתי יחל הרע. (יג) כי אין יצור ואין מחשבה וה' לא ידעם כי את כל האדם ברא בצלמו. (יד) וככה האדם כן פעלו כתבונתו כן מעשהו כאשר זמם כן יבצע כליבו כן פיו כעינו כן שנתו כנפשו כן דברו אם בתורת ה' אם במעשה בליעל. (טו) וכאשר הובדל בין אור לחושך ובין ראייה לשמיעה ככה הובדל גם בין איש לרעהו

ובין אשה לרעותה ואין אשר יאמר כי ידמו אחד לשני בפניהם או בדעתם. (יז) כי פועל אלהים בסדר כל חמשת החושים בראש ואת הצואר חיבר עם הראש ויתן עליו שער ליופי ולתפארת ולב להבין ובטן להפריש הקיבה לבריאות כבד לכעס מרה למרירות טחול לשחוק כליות לעצה ירכים לכח צלעות למשכב מתנים לעוז וכאלה. (יז) וככה יהיו בני כל מעשיכם בסדר לטוב וליראה את האלהים ואל תחפזו לעשות בגאווה ואל תעשו דבר בלא עיתו. (יח) כי כאשר יאמר לעין שמעי והיא לא תוכל כן לא תוכלו להאיר מעשיכם אם בחושך תהיו.

ב

(א) ואתם אל תמהרו להרע מעשיכם בתאות בצע ולפתות את נפשיכם בדברי שוא כי אם תחרישו בטוהר לבב תדעו להתחזק ברצון ה' ולתעב רצון בליעל. (ב) כפי שהשמש והירח והכוכבים לא ישנו צבאם כן לא תמירו גם אתם את תורת אלהים במשובת מעשיכם. (ג) כי הגוים הלכו שולל ויעזבו את ה' וימירו את דרכם ויכנעו לפני עץ ואבן ורוחות תעתועים. (ד) לא כן אתם בני אשר הכרתם ברקיע בארץ ובים ובכל היצורים את ה' עושם לבל תהיו כאנשי סדום אשר המירו את דרכם. (ה) ככה השחיתו גם הנפילים את דרכם ויקללם ה' בעת המבול וישם בגללם את הארץ שממה מיושביה וכל הצומח בה. (ו) ואת כל אלה הנני אומר לכם בני כי קראתי בספר חנוך אשר גם אתם תסורו מאחרי ה'. (ז) ותלכו בכל חטאת הגוים ותעשו כל רשעת סדום והביא ה' עליכם שבי ועבדתם שם את אויביכם וצרה וצוקה תכניע אתכם עד השמיד ה' את כולכם. (ח) ונשאתם מתי מעט ושארית ואז תשובו וידעתם את ה' אלהיכם והשיבכם ה' לארצכם כרוב חסדיו. (ט) והיה כי ישובו אל ארץ אבותם וישבו ושכחו את ה' ופשעו והפיצם ה' על פני כל הארץ עד בוא חסדו.

(י) ובשנת הארבעים לחיי ראיתי חזון על הר הזיתים מקדם לירושלם כי השמש והירח נדמו. (יא) והנה יצחק אבי אבי ויאמר אלינו רוצו ותפשו איש כפי כוחו והיה אשר יחזיק בם והיו לו השמש והירח. (יב) ונרוץ כלנו יחד וירוצו לוי ויהודה ויתפש לוי את השמש ויעבור יהודה ויתפש את הירח ויחזיקו בם וירמו שניהם

איתם. (יג) ויהי לוי כשמש והנה עלם מושיט לו שתיים עשרה קרנים. (יד) והנה שור פר על הארץ ושתי קרנים גדולות לו וכנפים בגבו ככנפי הנשר ונחפוץ להחזיק בו ולא יכלנו ויבוא יוסף ויחזק בו וירום איתו יחד. (טו) ואנכי ראיתי כי שם הייתי והנה מגילה קדושה נראתה לנו לאמר האשורים המדים הפרסים הכשדים והסורים ינהלו את שבי שנים עשר שבטי ישראל.

ג

(א) ומקץ שבעה ימים וארא עוד והנה אבינו יעקב עומד על שפת ים ימניה ואנחנו בניו אתו. (ב) והנה אניה באה בלא מלחים ובלא רב חובל ועל האניה כתוב אניית יעקב ויאמר אלינו אבינו הבה נרדה לתוך אנייתנו. (ג) ויהי כאשר באנו לתוכה והנה סער חזק התחולל ורוח סופה גדולה ואבינו אשר אחז בהגה הלך מאתנו. (ד) ואנחנו נישאנו על הים בסערה ותימלא האניה מים ותנווד בתוך הגלים עד אשר נשברה. (ה) וימלט יוסף על הסירה האחת וגם אנחנו נפרדנו איש מאחיו על תשעה קרשים ויהודה ולוי היו על האחד ונפוץ כלנו עד לקצוי ארץ. (ו) ויחגור לוי שק ויתפלל אל האלהים ויחדל הסער ותגע האניה אל היבשה בשלום והנה יעקב אבינו בא ונשמח כלנו יחדיו.

(ז) ואגיד ליעקב אבינו את שני החלומות האלה ויאמר אלי בוא יבואו הדברים האלה בעיתם אחרי אשר ישראל יעונה הרבה. (ח) ויאמר אלי אבי אחרי כן אוחילה לה' כי עוד יוסף בני חי כי ראיתי תמיד אשר יספרהו ה' יחד איתכם. (ט) ויבך ויאמר אללי לי בני יוסף כי חי אתה ואנכי לא אראך וגם אתה לא תראה את יעקב אשר הולידך. (י) לקול דבריו בקשתי לבכות גם אני ויהי כאש עצורה בלבבי להגיד לו כי נמכר יוסף ואולם יראתי מפני אחי.

(א) הנה בני הראיתי אתכם את אחרית הימים כי כל אלה יקרו את ישראל. (ב) ואתם תצוו את בניכם אחריכם אשר יתחברו אל לוי ויהודה כי ביהודה תקום תשועת ישראל ובלוי יבורך יעקב. (ג) כי בשבטו יראה אלהים להציל את עם ישראל ויקבוץ את הצדיקים מבין הגוים. (ד) וכי תעשו גם אתם בני את הטוב יברככם בני איש וגם מלכים ובכם יתפאר אלהים בין הגוים והשטן ינוס מפניכם וחיות השדה יראו מכם וה' יאהבכם ומלאכים יסוככו עליכם. (ה) כי כאשר יגדל איש את הילד היטב ויפקד שמו לטובה ככה יפקד גם זכרכם לטוב לפני האלהים כי תעשו את הטוב. (ו) ואשר לא יעשה טוב ואלהים יחולל על ידו בין הגוים יקללהו מלאכים ואנשים והשטן יעשהו כלי משכן לו וכל חיית השדה תרדה בו וה' ישטמהו.

(ז) כי גם מצות התורה שתי פנים להן ובתבונה תתמלאנה. (ח) עת לאדם לדעת את אשתו ועת פרוש ממנה לתפילתו כי שניהם הינם מצוות ה' ואם לא ישמרו על פי דרכם יביאו חטא גדול על בני האדם וככה גם שאר המצוות. (ט) ואתם בני היו חכמים ונבונים באלהים כי ידעתם את דרך מצוותיו ואת חוקי כל מעשה ושמרו למען יאהבכם ה'.

(י) ויצו אותם כאלה ויאמר להם אשר יעלו את עצמותיו אתם חברונה ויקברוהו עם אבותיו. (יא) ויהי אחרי אשר אכל ושתה אתם בשמחת לבב ויכס את פניו ויגוע. (יב) ויעשו בניו ככל אשר צוום אביהם.

צוואת גד

א

(א) העתקת צוואת גד אשר דיבר אל בניו בשנת חמש ועשרים ומאה לחייו. (ב) ויאמר אליהם שמעו בני אנכי נולדתי בן תשיעי ליעקב ואהי גיבור בין המשפתיים ולכן שמרתי בלילה על העדרים. (ג) והיה כי בא הארי או הזאב או כל חיה רעה אל העדר וארוץ אחריו ואתפשהו ואחזיק בידי ברגלו ואקלעהו כאבן הקלע וככה הרגתיו. (ד) ויוסף רעה איתנו יחד כשלושים יום ובהיותו רך ויחל מרוח הקדים וישוב חברונה אל אבינו ויניחהו בקרבתו כי אהבו מאד. (ה) ויגד יוסף לאביו כי שחטו בני זלפה ובלהה את כל הטוב בעדר ויאכלו למרות דעת ראובן ודעת יהודה וכי ראה יוסף כי אנכי הצלתי טלה מפי הדב ואהרוג את הדב. (ו) ואנכי נעצבתי אל לבי כי לא יכל לחיות ואשחט את הטלה ונאכלהו ויגד כזאת לאבי ואנכי קצפתי על יוסף בגלל זאת עד היום בו נמכר. (ז) ורוח שנאה הייתה בי ולא חפצתי לדעת את יוסף לא לשמע און ולא למראה עינים כי הכלימנו בפנינו באמרו כי אכלנו את הטלאים מלבד יהודה וכל אשר הגיד לאבינו האמין לו. (ח) את חטאי אני מזכיר בני כי פעמים רבות ביקשתי להרוג אותו כי שטמתי בלבבי וגם בגלל החלומות הוספתי עוד שנוא אותו ואבקש להכחידו מארץ חיים. (ט) ואלהי אבותי הצילהו מידי למען לא אעשה את מעשה הפשע הזה בישראל.

(י) ועתה בני שמעו דבר אמת למען תעשו צדק וכל משפט עליון ולא תתעו אחרי רוח השנאה כי היא הרעה בכל מעשי בני האדם כי כל אשר יעשה האדם יתעב השונא. (יא) כי יעשה את חוקות ה' לא יהללהו וכי ירא אדם מפני ה' וצדק ירצה לא יאהבו. (יב) אמת יבזה במאושר יקנא דיבת עם יחבב וגאוה יאהב כי השנאה תעוור את נפשו כאשר עוורתני גם אנכי ביוסף ועל כן השמרו מפני השנאה. (יג) כי השונא יחטא גם לאלהים כי לא יחפץ שמוע לדברי מצותיו לאהוב את רעהו ובזה לאלהים יחטא. (יד) כי אם אחיו יכשל יחפז להודיע לכל ויתאמץ למען ישפט

ויענש ויומת ואם עבד יהיה והסיתו באדניו וחרש עליו כל רע למען יוכל להמיתו. (טו) כי השנאה תעזור ברצח נגד כל אשר יצליחו והיה כי תראה או תשמע על דבר הצלחתם וחלתה. (יו) כי כאשר תבקש האהבה להחיות מתים ולעורר את המועדים למות כן תבקש השנאה להרוג את החיים ולא תאבה להשאיר בחיים גם אשר עוונם בחבלי שוא. (יז) כי רוח השנאה בקוצר רוחה תפעל יחדו עם השטן בכל להמית בני איש. (יח) רעה היא השנאה כי היא תמיד עם כזב תתחבר ונגד האמת תדבר תשים קטן לגדול חושך לאור תקרא מר למתוק תעיר קצף ורצח תורה ותעורר מלחמה ואת הלב תמלא רעה וחמת השטן. (יט) ורוח האהבה תפעל יחד עם תורת האלהים באורך רוח להושיע את בני האדם.

ב

(א) וכאשר נוסיתי הנני אומר לכם בני אשר תנוסו משנאת רע ותדבקו באהבת אלהים כי יושר לבב יגרש שנאה וענווה תפיץ קנאה. (ב) כי צדיק ועניו ירא מעשות רשע כי אלהים רואה ללבבו ולא יראה אשמת רעהו כי אם את נפשו. (ג) ולא ילך רכיל באיש חסיד כי יראת עליון תשכון בו ואם ירא לחטוא לאלהים לא יחפוץ לעשות עוול לאיש אף לא במחשבותיו. (ד) וזאת הכרתי לאחרונה אחרי אשר שבתי מחטאי ליוסף. (ה) כי התשובה אל אלהים באמת תזרה כסילות ותפיץ חשק ותאיר את העיניים ותתן דעת לנפש ותנהל עצה לתשועה וכל הדברים האלה אשר לא לימדוהו בני איש אותם יכיר בשובו מדרכו. (ו) כי הביא אלהים עלי את מחלת הכבד ולולא תפילות יעקב אבי עזרוני כי אז כמעט קט חלף רוחי ממני כי כל אשר בו יחטא האדם בו יווסר. (ז) וכאשר נקשה כבדי בלי רחם על יוסף כן עוניתי גם אני בלי רחם בכבדי ואשפט אחד עשר חודש כמספר הימים אשר שנאתי את יוסף עד אשר מכרוהו.

(ח) ועתה בני הזהרתי אתכם אהבו איש את אחיו והשמידו שנאה מלבבכם ואהבו איש את רעהו במעשיכם ובדבריכם ובכל יצר לבבכם. (ט) כי בפני אבי דיברתי את יוסף לשלום וכאשר יצאתי מאת פניו ותחשך השנאה את תבונתי ותרגז נפשי

להמיתו. (י) וכי יחטא לך איש ודברת אליו לשלום וזרית הלאה את חמת השנאה ולא תשכין בנפשך ערמה וכי יתוודה וישוב מדרכו וסלחת לו ואם יכחש אל תריב אתו כי אז ישבע וחטאת חטא משנה. (יא) ואם תריב את איש אל תגל לזר סודכם פן ישנאך ונהפך לך לאויב וחטא לך חטא גדול כי אז רבות בערמה ידבר אליך או יחרוש עליך רעה וממך יקח חמתו. (יב) ואם יכחיש איש ויבוש כי תיגלה רעתו השקט ואל תגל חרפתו כי אשר יכחיש עוד ישוב מדרכו ולא יוסיף לחטוא לך כי כבד יכבדך וירא ממך וישלים עמך. (יג) ואם לא ידע בוש וברעתו יעמוד וסלחת לו בלבבך ואת המשפט לאלהים תעזוב.

(יד) וכי יטב לרעכם מכם אל תעצבו והתפללו בעדו אשר עד סוף ימיו יצליח כי כן טוב גם לכם וכי ינשא עוד אל תקנאו בו. (טו) זכרו כי קץ כל בשר למות והודו לה' אשר נתן את הטוב והמועיל לכל בני איש. (יו) ואם אחד הרשעים יצבור הון כעשו אחי אבי אל תתחרו בו והוחילו למועד ה' כי הוא יקח מרשעים עושרם ויסלח לאשר שב מדרכו ואשר לא ישוב יחשוך לעונש עולמים. (יז) חקור את משפט ה' ויניח לך וכל עצתך ישלים כי הדל אשר לא יקנא ברעהו יהיה לרצון לפני ה' ומכל בני איש יאושר כי אין לו ענין רע אשר לבני האדם. (יח) ואתם זרו הלאה את השנאה מנפשותיכם ואהבו איש את רעהו בלבב תמים. (יט) והגידו גם לבניכם אשר יכבדו את לוי ואת יהודה כי מהם יקים ה' מושיע לישראל. (כ) כי ידעתי אשר בקץ הימים יסורו בניכם מאחריו ויעשו כל רשע וכל רע וכל משחת בעיני ה'.

(כא) וינפש מעט ויוסף לדבר אליהם שמעו בני אל אביכם וקברוני אצל אבותי ויאסוף את רגליו ויקבר בשלום. (כב) ומקץ חמש שנים העלו אותו חברונה ויקברו אותו שמה עם אבותיו.

צוואת אשר

א

(א) העתקת צוואת אשר הבן העשירי ליעקב ולאה אשר ציוה לבניו בשנת חמש ועשרים ומאה לחייו. (ב) וידבר אליהם והוא בריא ויאמר שמעו בני אל אשר אביכם וכל הישר בעיני אלהים אראכם. (ג) שתי דרכים נתן אלהים לבני האדם שני יצרים ושני מפעלים שני פנים ושני קצוות ועל כן הכל שנים שנים הם זה לעומת זה כי שתי דרכים הן הטוב והרע ובלבנו שני היצרים המבדילים בינותם. (ד) כל הנפש שתמצא בטוב ותעשה כל מעשיה בצדק כאשר תחטא מיד תשוב כי אם תחשוב על דבר הצדק תזרה הלאה את הרע תרמוס מהר את הרשע ותשרש את החטא. (ה) וכי תכנע הנפש לפני היצר הרע ואת כל מעשיה תעשה ברשע ותגרש את הטוב ותדבק ברע בליעל ישלט בה. (ו) וגם אם תעשה את הטוב לרע יהפך כי אם תחל לעשות טוב היו תוצאות מעשיה רשע כי אוצר היצר ימלא ברוח הרשע. (ז) והנפש אשר תאמר להשליט את הטוב על הרע והיה סוף מעשיה גם דרך הרע.

(ח) כי יש איש אשר לא ירחם על עבדיו שעבדוהו זה רע ושני פנים לו אבל הכל רע. (ט) ויש איש אשר אוהב רשע עד כי יחפץ למות למענו ברע שני פנים לדבר הזה והכל ענין רע כי אהבה היא רעה בכסותה על רשע ועל כן הדבר הזה יקרא טוב אך סוף מעשיו לרע יוביל. (י) ויש אשר יגנוב ירשיע יגזול ויחמוס ועל דל ירחם גם לזה שני פנים והכל רע וכל אשר יחמוס את רעהו וישבע לשוא באל עליון יכעיס אלהים. (יא) ויש אשר על העני ירחם ואביון יחיה ואת ה' נותן התורה יתעב ויש אשר את נפשו יטנף ואת גוו יפנק רבים יהרוג ועל מעט יחמול גם לזה שני פנים והכל רע. (יב) ויש אשר ינאף ויזנה ויעשה עול ומכל אוכל ינזר ויצום ויש אשר בחיל עשורו יחמוס רבים וברוב רשעו הוא גם מצות יעשה גם לזה שני

פנים והכל רע הוא. (יג) וכל אלה כחזירים וכארנבות הם כי גם אלה טהורים למחצה המה ובאמת טמאים הם וכאלה דיבר אלהים גם על לוחות השמים.

(יד) ואתם בני אל תהיו כמוהם בעלי שני פנים לטוב ולרע כי רק בטוב תדבקו כי בו ישכון אלהים ובני אדם ידרשהו. (טו) נוסו לכם מפני הרע והבריחו את היצר הרע במעשיכם הטובים כי אלה אשר שני פנים להם יעבדו את תאוותיהם למען ימצאו חן בעיני בליעל ובעיני האנשים הדומים להם ולא יעבדו את ה'.

ב

(א) כי האנשים הטובים ישרים הם וגם אם החנפים יחשבו לחוטאים לפני ה' יצדקו. (ב) ורבים אשר ישמידו את הרשעים שני מפעלים יעשו טוב ורע אולם הכל טוב הוא כי עקרו את הרע משרשו וישמידוהו. (ג) ויש אשר ישנא את הרשע חונן הדל ואת נואף האשה והצם גם לזה שני פנים ואולם כל המפעל טוב הוא כי הולך הוא בדרכי ה' אשר לא יקבל את הנראה טוב כטוב באמת. (ד) ויש אשר לא יחפץ לראות ימים טובים עם הוללים למען אשר לא ינבל את פיו ונפשו יגאל גם לזה שני פנים והכל טוב הוא. (ד) כי אלה לצבאים ולאיללות ידמו כי בהיותם פראים כטמאים ידמו ובאמת טהורים הם כי קינאו לה' וילכו בדרכיו וינזרו מכל אשר צוה אלהים בחקותיו כי שנא רע ויבדל בין הרע ובין הטוב.

(ה) ראו בני איך שנים בכל המה זה לעומת זה והאחד בשני יסתר בצע בעושר טוב לב בשכרון עצב בשמחה והוללות בחיי האישות. (ו) אחרי החיים מוות יבוא אחרי כבוד קלון אחרי היום לילה וחושך אחרי אור וכל אלה תחת השמש המה והצדק תחת שלטון החיים והרשע תחת שלטון המוות ועל כן יחכו למוות חיי עולם. (ז) לא יוכל איש לקרוא לאמת כזב ולצדק רשע כי האמת תחת שלטון האור היא והכל תחת שלטון אלהים. (ח) בכל אלה ניסתי אני בימי חיי ולא סרתי מאחרי אמת ה' ואת חוקי עליון חקרתי כי בכל כחי הלכתי בישרי אחרי הטוב.

(ט) ואתם בני שמרו גם אתם את מצות ה' ולכו ביושר פנים אחרי האמת כי אלה אשר שני פנים להם משנה יאשמו כי גם עשה יעשו את הרע וגם יחוננו את כל עושיו כי ילכו אחרי רוחות הטהור הנלחמים עם בני איש. (י) שמרו בני אתם את מצוות ה' ואל תלכו אחרי הרע בחשבכם אותו לטוב ודרשו אחר הטוב באמת והשמרו בכל מצות ה' כי אליו תשובו ובו תרגעו. (יא) כי סוף בני האדם יוכיח על צדקתם כי יודעו למלאכי ה' ולמלאכי בליעל ונפש אשר תתרגז בחייה בלכתה יציק לה הרוח הרע אשר אותו עבדה בתאוותה ובמעשיה הרעים. (יב) וכי ישלו איש בחייו בלכתו יכיר בשמחה את מלאך השלום והוא ינחהו לחיי עולם.

(יג) אל תהיו בני כסדום אשר לא הכירה את מלאכי ה' ותאבד לעד כי ידעתי אשר תחטאו ותנתנו בידי אויביכם. (יד) וארצכם שממה תהיה ומקדשכם יחרב ונפזרתם בכל ארבע פינות העולם ובגולה תתועבו כמים הנמאסים. (טו) אז ישקיף עליון על האדמה ויבוא ואת ראש התנין ירוצץ על המים והוא יושיע את עם ישראל ואת כל הגוים. (יו) והגידו כזאת גם אתם לבניכם אשר לא ימרו את פי ה' כי קראתי בלוחות השמים כי שמוע לא תשמעו אליו ופשווע תפשעו בו ולא תלכו בחקות ה' כי אם במצוות בני האדם ותשחיתו ותרעו. (יז) ועל כן תזורו בגוים כגד וכדן אחי אשר לא יכירו את ארצם ואת שבטם ואת שפתם. (יח) ואולם ה' יקבץ אותם באמונה למען חסדיו ולמען אברהם יצחק ויעקב.

(יט) ויהי אחרי אשר דבר להם כאלה ויצו ויאמר קברוני בחברון וישכב וימת בשיבה טובה. (כ) ויעשו לו בניו כאשר צוום ויעלו אותו חברונה ויקברוהו עם אבותיו.

צוואת יוסף

א

(א) דברי יוסף הבן האחד עשר ליעקב ורחל. (ב) ויהי כאשר הלך יוסף למות ויקרא אל בניו ואל אחיו ויאמר אליהם אחי ובני שמעו אל יוסף אהוב ישראל והאזינו לאמרי פיו. (ב) אנכי ראיתי בחיי קנאה ומוות ולא סרתי מאמת ה' ואתחזק בו. (ג) אחי שנאוני וה' אהבני הם ביקשו להרגני ואלהי אבותי שמרני הם בבור השליכוני ואל עליון העלני. (ג) לעבד נמכרתי ואדון כל פדני בשבי לוקחתי וזרועו החזקה הושיעתני ברעב עוניתי וה' כלכלני. (ד) לבדי הייתי וה' השקיף עלי בבית הכלא הייתי ואלהים חנני באזיקים נאסרתי והוא הצילני עלילות רעות שמו עלי המצרים והוא הושיעני עבד הייתי וירוממני.

(ה) וגם אתם בני תהי יראת ה' לנגד עיניכם בכל מעשיכם וכבדו את אחיכם כי כל אשר יעשה את חוקת ה' יאהבהו ה'. (ו) כי בנסעי עם הישמעאלים וישאלוני לאמר העבד אתה ואומר עבד אנכי יליד בית לבל יבושו אחי. (ז) ויאמר לי הגדול בהם לא עבד אתה כי כן תעיד גם חזותך ואנכי אמרתי עבד אנכי. (ח) ויהי כאשר באנו מצרימה ויריבו בינהם מי יתן מחירי ויקחני ויאותרו כולם כי אשאר במצרים אצל מוכר סחורתם עד אשר ישובו עם סחורתם. (ט) וה' נתן חני בעיני הסוחר ויפקד על ידי את ביתו ויברכהו אלהים לרגלי וימלא אותו כסף וזהב ועבודה ואהי אצלו שלושה חדשים וחמישה ימים.

(י) בעת ההיא באה אשת פוטיפר במרכבה ברוב הדרה כי שמעה על אודותי מפי סריסיה ותגד לבעלה כי עשיר סוחר בנער עברי וכי גונב מארץ כנען. (יא) ויאמן פוטיפר לדבריה ויצו להביא לפניו את הסוחר ויאמר אליו מה הדבר אשר שמעתי עליך כי גונב אתה נפשות מארץ כנען ותמכרם לעבדים. (יב) ויפול הסוחר לרגליו ויתחנן אליו ויאמר בי אדני לא ידעתי את אשר תאמר. (יג) ויאמר פוטיפר אם כן

הדבר מאין העבד העברי הזה ויאמר הישמעאלים הפקידהו על ידי עד אשר ישובו ולא האמין לו. (יד) ויצו ליסרו בשוטים ערום ויהי כי החזיק בדבריו ויאמר פוטיפר יביאו לפני את הנער. (טו) ואני הובאתי לפניו ואשתחזה אפים ארצה לפני פוטיפר כי היה השלישי במעלה בין שרי פרעה. (יו) ויאמר אלי העבד אתה אם חפשי ואומר עבד אנכי ויאמר עבד מי אתה ואומר עבד הישמעאלים. (יז) ויאמר אלי איך היית עבד להם ואומר קנה קנוני מארץ כנען ויאמר אלי אכן שקר אתה דובר ויצו מיד ליסרני בשוטים על מערומי בשרי.

(יח) ואשת פוטיפר הביטה בעד האשנב בעת יסרוני כי קרוב ביתה ותשלח אליו לאמר לא בצדק שפטת הענוש תענוש איש חפשי אשר גונב כאילו פושע היה. (יט) וכאשר לא שיניתי מדברי אף כי הוכיתי ויצו לשום אותי במשמר עד אשר יבואו אדוני הישמעאלים. (כ) ותאמר האשה אל בעלה למה תאסור בזיקים נער לקוח בשבי ועליך להוציאו לחפשי ולשמרו כי היא בקשה לראותני בחשק חטאה ואנכי לא ידעתי מכל זה דבר. (כא) ויאמר אליה לא יעשה כן במצרים לקחת רכוש זרים לפני הוכח במשפט דבר על הסוחר ואשר לנער היה יהיה בבית הסוהר.

ב

(א) מקץ ארבעה ועשרים יום באו הישמעאלים כי שמעו כי התאבל עלי יעקב אבי מאד. (ב) ויבואו ויאמרו אלי מה הדבר אשר אמרת עבד אתה והנה ידענו כי בן אתה לאיש גדול בארץ כנען ואביך מתאבל עליך בשק ואפר. (ג) ואנכי בשמעי כזאת נמקו קרבי וימס לבבי ואבקש לבכות מאד ואתאפק לבל אכלים את אחי ואומר אליהם אנכי לא ידעתי דבר עבד אנכי. (ד) ויוועצו למכרני למען לא ימצאוני בידהם כי יראו מפני אבי פן יבוא עליהם ויקום מהם נקמת חמה כי שמעו כי גדול הוא את אלהים ואנשים. (ה) ויאמר אליהם הסוחר חלצוני ממשפט פוטיפר ויבואו אלי ויבקשו ממני לאמור הגידה כי בכסף קנינו אותך והוא יוציאנו לחפשי.

(ו) ותאמר אשת פוטיפר לבעלה קנה את הנער כי שמעתי אומרים למכור אותו והיא שלחה מיד סריס אל הישמעאלים ותחפץ לקנותני. (ז) ויקרא רב הטבחים לישמעאלים ויבקש לקנות אותי וכאשר לא נאות למחיר וילך והסריס הודיע לגבירתו אחרי אשר ניסה אליהם דבר כי דורשים הם מחיר רב בעבד. (ח) ותשלח סריס אחר ואמרה אף אם שתי ככרי זהב ידרשו תן להם אל תחשכו זהב רק קנה את הנער והביאהו אלי. (ט) וילך הסריס ויתן להם שמונים שקלי זהב ויקחני ולמצרית הגיד כי מאה נתן ואנכי ידעתי ואחריש למען לא יכלם הסריס וככה הפקיד פוטיפר שר הטבחים אשר לפרעה את ביתו על ידי. (י) ואנכי נלחמתי עם אשתו לא ידעה בושת אשר החזיקה בי לחטוא עמה ואלהי ישראל אבי שמרני מפני האש היוקדת. (יא) בבית הכלא השליכוני הכוני שמוני ללעג ואלהים נתנני לרחמים לפני שר בית הסהר. (יב) כי לא יעזב ה' את יראיו לא בחושך ולא באזיקים וביגון וצרה ובכל אלה עוזר הוא ואיש לפי דרכו ינחם ואם גם ירחק מעט לבחון יצר לב. (יג) בעשרה נסיונות בחנני ובכולם ארך רוח הייתי כי רפואה גדולה אורך רוח והרבה טובה תביא סבלנות.

(יד) כמה יראה אותי המצרית במוות כמה מסרה אותי לענשני ואחרי כן קראה לי וכי לא חפצתי להיות עמה אמרה אלי אתה תמשול גם בי גם בכל אשר בביתי אם תימסר לי ואתה תהיה כאדוננו. (טו) ואני זכרתי את דברי יעקב אבי ואלך אל חדרי ואבך ואתפלל אל ה' ואצום בשבע השנים ההן ובעיני המצרים הייתי כחי חיי תענוגים כי חן יצוק על פני כל הצמים למען ה'. (יו) ואם לא היה אדוני בביתו לא שתיתי יין ולקחתי אכלי ואתן לעניים ולחולים. (יז) ואשחר את פני ה' ואבך על אודות המצרית אשת מוֹף כי הציקה לי תמיד מאד כי גם בלילה תאמר לבקרני ותבוא אלי. (יח) ובן זכר לא היה לה ותהי כמבקשת לאמצני כבן לה ואתפלל אל ה' ותלד זכר. (יט) במשך ימים חיבקה אותי כבן ואחרי כן בקשה להסיתני לזנות עמה ואנכי לא ידעתי ובראותי זאת אתעצב עד מות ואתאבל על אודותיה ימים רבים. (כ) וכצאתה אתעודד כי הכרתי את יצרה ואת מזימתה ואדבר אליה דברי ה' למען תשוב מתאותה הרעה.

(א) ופעמים רבות הללתני בדברים כאיש קדוש ובערמה שבחה את ענוותי לפני בעלה וכאשר היינו לבד בקשה להדיחני. (ב) בגלוי הללתני כמו עניו ובסתר דברה אלי לאמר אל תירא מפני אישי כי הוא גם מאמין בענוותך ואם יאמר לו איש עלינו לא יאמין ואני בכל אלה יצועי שק ואתפלל אל ה' כי יצילני מערמת המצרית. (ג) וכאשר לא יכלה עשות דבר ותבוא אלי בערמה לקחת לקח לשמוע את דבר אלהים. (ד) ותאמר אלי אם חפץ אתה כי אעזוב את האלילים שכבה עמי ואני אפתה את בעלי לסור מאחרי האלילים ונלך בחוקות ה' אלהיך. (ה) ואומר אליה אין חפץ לה' בטומאת יראיו ולא ירצה בנואפים כי אם באלה אשר בטוהר לבב ובנקיון שפתים יקרבו אליו ותחרש כי בקשה למלא תאותה. (ו) וארבה לצום ולהתפלל למען יצילני ה' מידה וכמה פעמים באה אלי בהיותה חולה במחשך ליל ותשמע לקול תפילתי ואנכי בשמעתי את אנהותיה החרשת. (ז) כי בהיותי בביתה ותגל את זרועותיה ואת שדיה ואת רגליה למען תדיחני למען אשכב עמה כי יפת מראה הייתה עד מאד והדורה בלבושה וה' הצילני ממזימותיה.

(ח) ותוסף לעת אחרת ותאמר אלי אם לא תחפוץ לזנות עמי אנכי אהרוג את בעלי ואקחך לי לבעל. (ב) ואני בשמעתי זאת ואקרע את בגדי ואומר לאשה יראי את האלהים ואל תעשי את המעשה הרע הזה פן תכרתי ואת דעי לך כי אני אודיע את מזימתך זאת ותירא ותבקש ממני אשר לא אגלה את מזימתה זאת. (ג) ותלך ותסיתני במתנות ותשלח לי כל חמודות בני אדם ותשלח לי אוכל ובו כשפים. (ד) ויהי כי בא הסריס ויבא את המאכל ואביט וארא איש נורא מראהו ויושט לי חרב עם הקערה ואדע כי זו מזימתה להדיחני. (ה) ובצאתו ואבך ולא טעמתי טעם מאכל זה וכעבור יום ותבוא אלי ותכר את האוכל ותאמר אלי מדוע לא אכלת מן המאכל הזה. (ה) ואומר אליה כי מילאת אותי כשפים ומוות ואיך אמרת לא אקריב לאלילים בלתי לה' לבדו. (ו) ואת דעי לך כי אלהי אבי גילה לי ביד מלאכו את רעתך ואנכי שמרתי את המאכל למען בחני אותך אם תראיהו ותשובי מדרכך ולמען תווכחי כי לא תשלוט רעת פושעים בצדקת יראי ה' הנה אקח ואוכל בפניך.

(ז) ובדברי אלה ואתפלל כזאת לאלהי אבותי כי מלאכו יהיה עמדי ואוכל ובראותה זאת ותיפול על פניה לרגלי ותבך. (ח) וארימה ואדבר אל לבה ותבטיחני לבלתי עשות עוד את מעשה הפשע הזה אולם היא הקשתה את לבה ברעה ותחפש אי הדרך תצודני. (ט) ותאנח מר והיא לא חלתה ובראות בעלה אותה ויאמר לה למה נפלו פניך ותאמר לו צרה בלבבי וכל אנחות רוחי הציקוני וירפא אותה והיא לא חלתה. (י) והיא לעת מצוא רצה אלי ובעלה היה מחוץ לבית ותאמר אלי אחנק או אפול אל בור אם לא תחפוץ לשכב עמי. (יא) ובראותי כי רוח בליעל הרגיזה ואתפלל אל ה' ואמר אליה למה אומללה תרגזי ותתגעשי והחטא יעוור עיניך. (יב) זכרי כי אם תשלחי יד בנפשך תכה אשתך צרתך פילגש בעלך את בנך ותשמידיו את זכרך מעל פני האדמה. (יג) ותאמר אלי הנה אהבתני רב לי אלהם על חיי ועל חיי בני ואנכי אחכה עוד עד אשר אמלא גם את תאוותי. (יד) והיא לא ידעה כי למען ה' דיברתי אליה כן ולא למענה כי אם יפול איש בחשק תאוה לו יעבד והיה כי ישמע דבר טוב על חשקו אשר בו נפל וקיבל אותו למען תאוה הרעה הזאת.

(טו) וזאת אומר לכם בני כי שש שעות ביום היו בלכתה מאתי ואני כרעתי על ברכי לפני ה' כל הלילה ובבוקר קמתי ואבך ואתפלל כי יצילני ממנה. (יו) לאחרונה תפשה בבגדי ותמשכני בחזקה לשכב עמה וכראותי כי החזיקה בשגעון בבגדי ואעזבהו ואנוס ערום. (יז) והיא בהחזיקה בבגדי שמה עלי עלילות שוא וכבוא בעלה נתנני במשמר אשר בביתו וממחרת הכני וישלחני אל בית הסהר אשר לפרעה. (יח) וכאשר הייתי באסורים ותעצב המצרית ותבוא ותשמע אותי מהלל ומשבח את ה' במקום חושך ואגיל בקול שמחה ואודה את אלהי כי ניצלתי מתאוות המצרית. (יט) ופעמים רבות שלחה אלי לאמר הואילה למלא תאוותי ואנכי אוציאך מן האזיקים ואפדך מחושך ואנכי לא נשמעתי לה אף במחשבותי. (כ) כי אוהב ה' את אשר יתענה בבור חושך בענוה מאשר יחי חיי תפנוקים בחדרי מלך ויתהולל. (כא) כי אם יחיה איש בצדקתו ויבקש גם תהילה וידע אל עליון כי תועילהו ונתן לו גם את זאת כאשר נתן גם לי.

(א) ועל כן ראו בני את אשר יפעלו אורך רוח ותפילה וצום. (ב) וגם אתם אם תלכו אחרי הענווה וטהר לבב בארך רוח ותפילה ותצומו בלב נדכה ישכן בקרבכם ה' כי אוהב הצנע לכת ובאלה ישכן ה'. (ג) אם גם קנאה תפול על איש או שבי או רצח אלהים השוכן בו לא רק יוציאהו מרעה למען ענוותו כי גם ירוממהו ויפארהו כאשר עשה גם איתי. (ד) כי בכל דרכיו יגבה איש אם במעשים או בדברים או במחשבות. (ה) כי ידעו אחי כמה אהבני אבי ואנכי לא התגאיתי בלבבי אף כי נער הייתי ויראת ה' היתה בלבבי כי ידעתי כי הכל יחלוף ואנכי לא רוממתי נפשי לרעה. (ו) ואכבד את אחי ומיראתם החרשתי בעת מכרוני ולא הגדתי לישמעאלים כי בן יעקב אנכי איש גדול וצדיק.

(ז) אתם ראיתם אפוא בני את כל אשר עוניתי למען אשר לא אכלים את אחי וגם אתם אהבו איש את רעהו ובארך רוח הסתירו איש את עוון רעהו כי שמח ה' בחבר אחים ובחפץ לב טוב אשר ירצה באהבה. (ח) וכאשר באו אחי מצרימה ויכירו כי אנכי יוסף לא שנאתים ואנחמם ואחרי מות אבי עוד הוספתי לאהבה אותם וכל אשר ציוו עשיתי להם עד בלי די. (ט) ולא נתתם להעצב אף על מצער וכל אשר היה בידי נתתי להם ובניהם היו בני ובני להם כעבדים ונפשם כנפשי ויגונם יגוני וכל חליים חליי ועצתם עצתי. (י) ואנכי לא התנשאתי עליהם בגאווה בהדר תפארתי ואהי ביניהם כאחד האחרונים.

(יא) וכי תלכו במצות ה' ינשא אתכם ה' בטוב לעולמים וכי יבקש איש להרע לכם אתם גמלו אותו טוב והתפללו בעדו וה' יצילכם מכל רע. (יב) והנה ראיתם כי בענותי ובאורך רוח לקחתי לי לאשה את בת הכהן לעיר שמש ומאה ככרי זהב נתנו לי איתה וה' נתנם לי לעבדים. (יג) וגם יופי נתן לי ה' מעל לכל יופי ישראל וישמרני עד זקנה בכחי וביפיי כי דמיתי בכל ליעקב.

(א) ועתה שמעו את החלום אשר חלמתי. (ב) ראיתי והנה שתיים עשרה איילות רועות ומהן נפוצו תשע ושלוש ניצלו וממחרת והנה נפוצו גם הן וארא. (ג) והנה שלוש האילות ילדו שלושה טלאים ויקראו אל ה' ויוציאן ה' אל מקום צמח ומים וינהלם מחושך לאור. (ד) ושם קראו אל ה' עד אשר נקבצו אליהם תשע האילות ויהיו כשנים עשר כבשים וירבו ויהיו עדרים רבים. (ה) וארא אחרי כן והנה שנים עשר פרים יונקים מפרה אחת וממנה יצא ים חלב וישתו ממנו שנים עשר העדרים ומקנה לאין מספר. (ו) ולפר הרביעי גדלו קרניו עד לשמים ותהיינה כחומה לעדרים ובין הקרנים בתוך צמחה עוד קרן אחת וארא והנה הפר והוא סובב אותם שתיים עשרה פעמים ויהי לעזר לכל הפרים. (ז) וכל הדברים האלה יבאו בעתם באחרית הימים.

(ח) ואתם בני שמרו את מצוות ה' וכבדו את לוי ואת יהודה כי מזרעם יקום לכם אשר יציל את כל הגוים ואת ישראל. (ט) כי מלכות יהודה מלכות עולמים תהי אשר לא תחלוף ומלכותי בינכם תאסף כסוכת נצרים אשר תחלוף עם קיץ. (י) וידעתי כי אחרי מותי יציקו לכם המצרים וה' יקום את נקמתכם ויביא אתכם אל הארץ אשר דבר לאבותיכם. (יא) ואתם קחו עצמותי אתכם והביאו שמה, והיה ה' עמכם ובליעל יהיה בחושך עם המצרים והעלו את אסנת אמכם וקברוה בדרך אפרתה שמה על יד רחל אמי.

(יב) ויהי כאשר דיבר כזאת ויפשוט את רגליו וימת בשיבה טובה. (יג) ויתאבלו עליו כל ישראל וכל מצרים אבל גדול כי גם עם המצרים סבל כאחד מהם ויעש להם טובות ויעזור להם בכל מפעל ובעצה טובה ובכל עבודה. (יד) ואת עצמות יוסף שמרו המצרים בקברי המלכים כי הגידו להם החרטומים אשר בצאת עצמות יוסף ממצרים יהיה חושך אפלה בארץ ומכה גדולה למצרים אשר לא יכיר איש את אחיהו בנרות. (טו) ובצאת בני ישראל ממצרים ויעלו איתם את עצמות יוסף ויקברוהו בחברון עם אבותיו ויהיו ימי שני חייו מאה ועשר.

צוואת בנימין

א

(א) העתקת דברי בנימין אשר ציוה לבניו בהיותו בן חמש ועשרים ומאה שנה וינשק להם ויאמר אליהם. (ב) כאשר נולד יצחק לאברהם לזקוניו ככה נולדתי גם אני ליעקב ורחל היתה אחרי לדתה את יוסף שתים עשרה שנה. (ג) ותתפלל אל ה' ותצום ותהר ותלד אותי כי אהב יעקב אבי את רחל מאד. (ד) ויפלל אשר יראה ממנה שני בנים ועל כן קראו את שמי בנימין לאמר בן ימים. (ה) ויהי כאשר מתה אמי בעת לדתה אותי ולא היה לי חלב ואנק שדי בלהה אמתה.

(ו) ויהי כאשר היה יוסף במצרים ואחמוד לראות את צלמו ואת דמות פניו ועל ידי תפילת יעקב אבי ראיתיו ביום בהקיץ בכל צלמו כאשר היה. (ז) ויהי כאשר באתי מצרימה אל יוסף ויכירני אחי ויאמר אלי מה אמרו לאבי אחרי אשר מכרוני. (ח) ואומר לו שלחו את כתונתך מגואלת בדם ויאמרו הכר נא הכתונת בנך היא. (ט) ויאמר לי יוסף אכן אחי גנוב גנבוני סוחרי כנען בחזקה ויהי כאשר הלכו לדרכם ויסתירו את כתונתי כמו חיה רעה פגעה בי ותטרפני. (י) וככה מכרוני לרעיהם הישמעאלים והמה לא דברו כזב באמרם כזאת. (יא) כי בקש יוסף להסתיר ממני את מעשה אחינו.

(יב) ועתה בני אהבו את ה' אלהי השמים והארץ ושמרו מצותיו ולכו בדרכי יוסף האיש הטוב והקדוש. (יג) ומחשבותיכם תהיינה לטובה כאשר ידעתם גם אותי כי כל איש אשר מחשבותיו נכוחות יראה הכל ישר לפניו. (יד) יראו את ה' ואהבו את רעיכם ואף אם יבקשו רוחות בליעל להציק לכם בכל צרה רעה לא ימשלו בכם כאשר לא משלו גם ביוסף אחי. (טו) מה רבו האנשים אשר ביקשו את נפשו וה' הגן עליו. (יו) כי כל ירא ה' ואוהב רעהו לא יכהו רוח בליעל כי ה' מגן לו. (יז) וגם מזימת אנשים וחיות לא תוכל למשול בו כי ה' בעזרו עקב האהבה אשר אהב

את רעהו. (יח) ובפגישתם קרא יעקב הבן יקיר לי יוסף ניצחת את רחמי יעקב אביך ויחבק לו וינשק לו כשעתיים. (יט) אתם ראיתם בני את אחרית האיש הטוב יוסף.

(כ) לכו במחשבה טובה בדרכי רחמי למען תישאו גם אתם זרי תהילה כי איש טוב לא תחשכנה עיניו כי ירחם על כל. (כא) וכי יתפאר אדם לא יתחר בו וכי יעשיר לא יקנא בו גבור כי יהי ישבחהו את צנוע יאהב. (כב) על דל ירחם על חולה יחוס ואת ה' יהלל. (כג) לירא ה' מגן הוא לאוהב אלהים יעזור למתעב עליון יוכיח וישיבהו מדרכו ואשר חסד ורוח טוב שפוך עליו אותו יאהב כנפשו. (כד) ואם חטאו לו ואם גם יחרשו עליו רעה עושה טוב ינצח רע כי אלהים מגן לו ואת הצדיקים כנפשו יאהב. (כה) ועל כן בני אם מחשבותיכם תהיינה טובות גם מרעים ישלימו אתכם והוללים יבושו מפניכם וישובו לטוב. (כו) ואנשי בצע לא רק ישובו מתאותם כי גם נתון יתנו את חילם לאשר בצרה. (כז) ואם תעשו טוב גם רוחות הטמאים ינוסו מפניכם וחית השדה תירא מכם. (כח) כי כאשר יכבד איש מעשים טובים על דעתו אור יגיה וגם החושך ינוס משם. (כט) כי אם עזות יענה איש לאיש קדוש והתנחם כי חונן צדיק את המגדף ויחריש. (ל) ואם יבגוד איש בצדיק והתפלל בעדו הצדיק. (לא) כי אם גם לרגע קט ידוכא עוד מעט ישגא זהרו ויופיע כאשר היה גם יוסף אחי.

ב

(א) יצר האיש הטוב לא ניתן ביד רוח חטא בליעל כי מלאך השלום ינהל נפשו ולא יביט בתאוה על כל דבר משחת ולא יצבור הון בחמדתו. (ב) לא יתפנק בתענוגים ובטנו לא ימלא מאכלי תאוה ולא ישא ולא יתור אחרי עינו כי ה' חלקו. (ג) לא כבוד אנשים וקלונם יטו את היצר הטוב וערמה וכזב וריב ודיבה לא ידע כי ה' ישכן בו ויאיר את נפשו ויחדהו בכל בכל עת. (ד) ולא תהיינה ליצר טוב שתי לשונות ברכה וקללה בוז וכבוד עצב ושמחה שקט ורננו שפת חנף ואמת עוני ועושר כי אם דעה אחת לו בכל זכה וטהורה. (ה) לא שמע ושמע ומראה ומראה

כי כל אשר יעשה או ידבר או יראה ידע כי ה' יראה לנפשו. (ו) והוא את דעתו יטהר למען אשר לא יאשימהו אלהים ואנשים, וכן גם כל מעשי בליעל שניים הם ותום אין בהם.

(ז) ועל כן הנני מצוכם בני נוסו מפני רעת בליעל כי חרב הוא נותן לכל השומעים אליו והחרב היא אם שבע רעות. (ח) לראשונה תהר הדעת מבליעל ותלד דם השניה בהלה השלישית תוגה הרביעית גלות החמישית מחסור הששית רעש השביעית חורבן. (ט) ועל כן נקם אלהים מקין שבע נקמות כי בכל מאה שנה הביא עליו מכה אחת ובהיותו בן מאתיים שנה החל להענות ובתשע מאות שנה נשמד על דבר הבל אחיו הצדיק. (י) כי בשבע רעות נשפט קין ובעונש הזה ידינו לעולמי עד כל הדומים לקין בקנאת אחים ובשנאתם. (יא) ואתם בני נוסו מפני הרשע והקנאה ושנאת אחים ודבקו בטוב ובאהבה כי כל אשר לו לב טהור באהבה אין שמץ רע בלבבו כי רוח ה' נחה עליו. (יב) כי כאשר לא תטונף השמש ותזרח על צואה וטיט ותייבש שניהם והסירה את ריחם הרע כן גם לב טהור אם גם ברפש אדמות יתהלך יטהר והוא לא יטונף.

ג

(א) ואחזה והנה גם מעשים לא טובים יהיו בכם כאשר דיבר חנוך הצדיק. (ב) כי זנות סדום תזנו ונשמדתם כמעט ותחדשו את הוללותכם עם הנשים ומלכות ה' לא תשכון בינכם כי חיש מהר יסירנה. (ג) ואולם מקדש ה' בחלקכם יהי ונקבצו שמה שנים עשר השבטים וכל הגוים עד אשר ישלח את ישועתו ויבוא וישקיף עליכם. (ד)

ויהי כאשר דבר אליהם כאלה ואמר אליהם דעו לכם בני כי הנני מת. (ה) ואתם גמלו אמת איש את קרובו ושמרו את חקות ה' ואת מצותיו כי את אלה אני מוריש לכם תחת כל נחלה. (ו) וגם אתם תנחילו אלה לבניכם נחלת עולמים כי כן יעשו אברהם יצחק ויעקב. (ז) כי את כל אלה נתנו לנו נחלה לאמר שמרו את מצות ה' עד אשר יגלה ה' את ישועתו לכל הגוים. (ח) ואז תראו את חנוך ואת נח ואת שם

ואת אברהם ואת יצחק ואת יעקב עומדים לימינו בשמחה. (ט) ואז נקום גם אנחנו איש על שבטו ונשתחוה למלך השמים וכל בני איש יקיצו אלה לכבוד ואלה לחרפות. (י) ואתם בני אם תתהלכו בקדושה במצות ה' עוד תשכנו איתי לבטה וכל ישראל יקבץ אל ה'. (יא) ולא עוד יקראו לי זאב טורף עקב חמסכם כי אם עובד ה' מחלק טרף לעושי טוב. (יב) ובאחרית הימים יקום מזרעי ידיד ה' שומע בקולו ועושה רצונו והוא באור הדעת על ישראל יופיע בישועה.

(יג) ויהי כאשר כילה את דבריו ויאמר הנני מצוה אתכם בני העלו את עצמותי ממצרים וקברוני בחברון אצל אבותי. (יד) וימת בנימין בשיבה טובה בן חמש ועשרים ומאה שנה. (טו) וישימו אותו בארון ובאחת ותשעים שנה לבוא בני ישראל מצרימה. (יו) ויעלו הם ואחיהם את עצמות אבותיהם חרש במלחמת כנען וישבו במצרים עד יום עלותם מארץ מצרים.

תזק ונתחזק